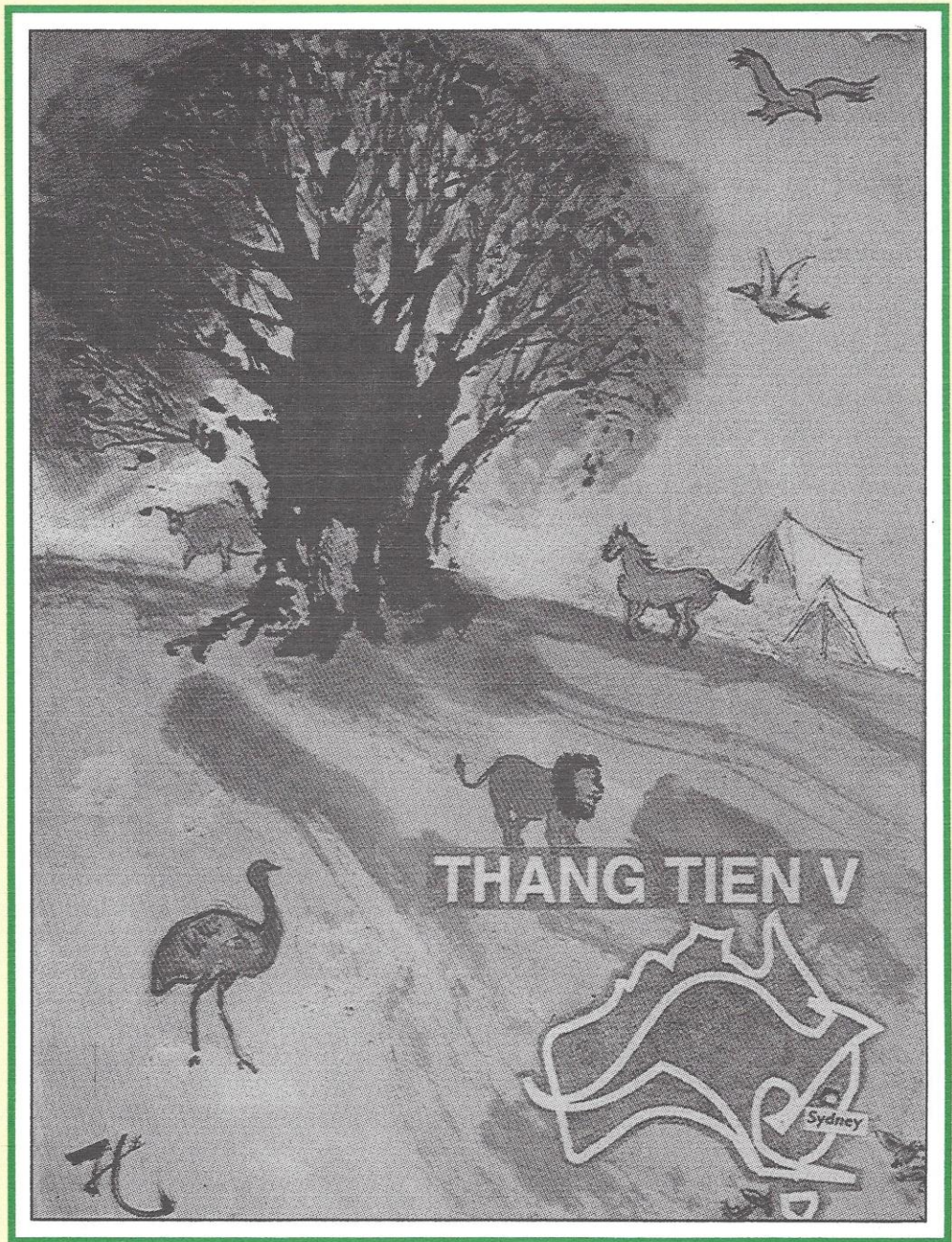

Liên Lạc

TIẾNG NÓI CỦA HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

Nhóm 'Tinh Thần B.P.' thực hiện

Bộ mới - Số 16

Phát hành tháng 9-1995

Nguyễn Trung Tuong

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA HỘI HƯƠNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

BAN SÁNG LẬP

Trần Văn Thao
Phan Như Ngân
Lê Văn Ba

BAN PHỤ TRÁCH

Nguyễn Văn Tinh
Nguyễn Trung Thoại
Mai Xuân Tý (Con)
Lê Thọ

VỚI SỰ CỘNG TÁC

Phạm Văn Thiết
Trần Minh Thương
Hoàng Ngọc Châu
Lê Phục Hưng
Trần Trung Hợp

mà bắt rễ của Trường và thân hữu gần xa

Bài vở, thư từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montréal
P.Q. H3W-2X3 Canada
ĐT. (514) 739-4000

Hình Bìa

*Hai làm tháng Chạp chín làm
Là ngày Hội Bọn lần Năm, nhớ về*

Nhớ Quá Đi Thời

*Bỗng thoắt xa Quê lại nhớ nhà
Nhớ rừng; nhớ núi; nhớ Đoàn ta
Nhớ Dàn Sôi nhỏ; Bầy sần lớn
Nhớ quá đi thôi; nhớ thật mà.*

*Nhớ chết đi thôi; nhớ quá mà
Rit người im-đng chẳng lời ca
Cây xanh úa lá; trời không nắng
Buồn tái lòng người lạnh tim da*

*Nhớ quá đi thôi; nhớ thật mà
Mã-Vòng; Xóm-Bóng; đến Hà-Ra
Bãi-Tiền; Đồng-Đế lừng in dấu
Tân-Tiến; Tân-Quang cả Tháp-Bà*

*Nhớ quá Nha-Trang; nhớ thiệt mà
Môi đường; môi quán ở trong ta
Khung trời kỷ-niệm đầy ấm-đp
Biết có gì trao; để làm quà?*

*Có nhớ không Em; nhớ lắm mà
"Đồng-Dài; Cao-Thái" Nổi lời ca
Căng lều; dựng công; rèn tâm-trí
Hun-đức tim ta; nhớ thật mà*

*Nhớ lắm ai ơi; nhớ thật mà
Nhớ Làng; nhớ Xóm; Nhớ người ta
Nhớ con đường nước lầy, xe lún
Lời đi về vẫn thiết-tha*

*Nhớ lắm Thầy ơi; nhớ thật mà
Mỗi lần con đến "Toán An-pha"
Là mỗi lần nhớ; Thầy răn nói:
"Hường đúng luật chơi; rõ chánh-là"*

*Nhớ cảm-thông ta; chờ trách mà
Nhủ lòng ta khắc-cốt tim ta
Mong cho Quê sống; Đoàn ta sống
Ắt có ngày về rộn tiếng ca...*

*Lưu 1 - Seattle Washington
Alpha : 13
Nguyễn-Dức-Dien (Chôn chôn)*

Ngày Tinh Thần **TRẦN VĂN KHẮC**

Toàn thể chúng ta đã hưởng ứng quyết định của Hội Đồng Trung Ương chọn ngày mừng Một tháng Bấy dương lịch mỗi năm để vinh danh Tinh thần **TRẦN VĂN KHẮC**. Năm nay chúng ta tổ chức lần thứ nhất, sau kỳ giỗ đầu (tháng 5 dl) Trưởng Chủ Tịch Sáng Lập. Đối với nhiều người trong chúng ta từng hội ngộ hay sinh hoạt với Trưởng, hình bóng của Trưởng vẫn sống động như lúc sinh tiền. Đó là kỷ niệm cá nhân trân hiếm khó chia sẻ; những ai chưa có dịp gặp Trưởng đành chịu thiệt thòi. Tuy nhiên, Trưởng Chủ Tịch đã lưu lại một di sản chung quý báu hơn mà Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam mong mỗi mỗi người chúng ta, bất cứ ở lứa tuổi nào, bất kể là Hướng Đạo Sinh đương thời hay mai sau, nên nhận biết và lãnh hội : Tinh thần **TRẦN VĂN KHẮC**. Tổng quát, đây chính là tinh thần Hướng Đạo do Baden-Powel đề xướng, với sự thể hiện đậm nét một số khía cạnh theo truyền thống dân tộc. Trưởng Chủ Tịch đã cùng quý Trưởng các thế hệ tiên phong xây dựng truyền thống riêng của Hướng Đạo Việt Nam gồm bốn trọng điểm như sau : ý thức tôn kính và hòa đồng tôn giáo; lòng trung thành với Tổ-quốc; tinh thần anh chị em một nhà; và ý chí phục vụ không màng tư lợi.

Muốn nối dõi Tinh Thần Trần Văn Khắc, trước hết, chúng ta phải làm tròn bốn phận đối với tín ngưỡng của mình và đồng thời, lưu ý lời nói và việc làm trong lãnh vực tâm linh không gây hiểu lầm hay đụng chạm tới anh chị em khác tôn giáo. Chúng ta biết rằng tự do tín ngưỡng là một quyền căn bản, cho nên chúng ta quyết tâm bảo vệ và không chấp nhận mọi sự xâm phạm, áp bức, ngăn cấm. Theo lối Tr. Trần Văn Khắc đã khai phá, ngoài trách nhiệm công dân ở xứ định cư, chúng ta ghi nhớ còn bốn phận con dân của tổ quốc Việt Nam, còn mối liên hệ đối với đồng bào quốc nội về sự thăng trầm và tương lai đất nước. Đúng với châm ngôn Hướng Đạo, chúng ta hãy Sắp Sẵn để tùy cơ hội và khả năng, có thể ủng hộ, làm hậu thuẫn hay tham gia nỗ lực chung nhằm phục hồi tự do và nhân phẩm, nhân quyền, xây dựng một xã hội công bằng trên nền tảng nhân bản. Tr. Trần Văn Khắc từng là mẫu mực về tình thân hữu với mọi người theo điều luật thứ 4, không phân biệt tuổi tác, thứ bậc hay địa vị. Trong phong trào Hướng Đạo Việt

Nam, nề nếp đối xử với nhau như anh chị em một nhà đã do Trưởng góp phần đáng kể để tạo dựng; chúng ta nhất định kế tục, không làm cho mai một đi. Cũng như Tr. Trần Văn Khắc và phong trào Hướng Đạo Hoàn Vũ. Chúng ta nghĩ rằng thái độ thân hữu, cởi mở, thành thực tìm hiểu và thẳng thắn đối thoại, không vương mắc thành kiến về tôn giáo, sắc tộc, giai cấp hoặc thành phần xã hội, v.v... có thể giải trừ sự ngăn cách, nghi ngờ, đố kỵ, khinh miệt, hằn thù, là mầm mống của chiến tranh trên thế giới, là nguyên nhân nhiều vụ tranh chấp bi thảm nổi da xáo thịt giữa người trong một nước. Sau chót, để xứng đáng là thừa kế Tinh Thần Trần Văn Khắc, chúng ta hãy khuyến khích lẫn nhau rèn luyện tinh thần công ích. Khi phục vụ cộng đồng và người chung quanh, chúng ta phải có hành động quang minh, không cân nhắc lợi ích bản thân, lúc nào cũng có thể kiểm soát, minh chứng công khai. Tinh thần công ích nếu phát triển đầy đủ sẽ ngăn chặn sự phô trương giả nhân giả nghĩa không bao giờ đi đôi với việc làm; làm tiêu tan hay giảm thiểu những căn bệnh xã hội đang hoành hành như tham nhũng, lợi dụng quyền thế hiếp đáp kẻ yếu, lũng đoạn luật lệ, che chở chia phần với gian thương, với phe đảng tội ác kiểu Mafia, để chúng mặc sức đầu cơ thao túng thị trường, buôn lậu, bành trướng tệ nạn cướp bóc, mãi dâm và ma-túy . . . Chúng ta sẽ chứng tỏ câu : “ Hướng Đạo là trường đào tạo công dân “ bao hàm ý nghĩa cống hiến cho xã hội những phần tử có tinh thần công ích vững mạnh.

Tóm lại, nhân Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc năm thứ nhất, chúng ta hãy nói lên quyết tâm noi theo dấu đường Trưởng đã ghi lại. Chúng ta tin tưởng rằng sự thấm nhuần và khai triển tối đa những truyền thống Hướng Đạo Việt Nam cao đẹp và đặc thù mà Trưởng là mẫu mực khi sinh tiền, sẽ đem lại thành quả hợp với sở nguyện của Trưởng : một phong trào Hướng Đạo Việt Nam lớn mạnh, đủ sức đảm nhiệm vai trò đi trước mở đường cho thế hệ trẻ Việt tiến vào Thế kỷ 21, theo kịp nhịp độ giới trẻ ở những nước tiên tiến Âu, Mỹ, Úc.

Paris, ngày 15-05-1995

VOI GIÀ

ĐI TRẠI HỢP LỰC VI.

Ngày Tinh Thần TRẦN VĂN KHẮC

01 - 7 - 1995

Liên Lạc : Ngày 1/7/95, Tr. Cáo Đỏ Mặt lái xe và hướng dẫn Xóm Montréal từ Trại Hợp-Lực về Ottawa tham quan thành phố. Gần đến Ottawa, xe Cáo Đỏ Mặt đâm xuống bờ mương, chạm vào lề xa lộ, trên xe có Bê trên của Cáo và Cụ Đào-Trọng-Cương ngồi bên cạnh.

Khi xe vừa ngừng, cả Xóm Montréal ùa ra hỏi sự tình và sức khỏe của 3 vị trên xe, Cáo vẫn cười, bước ra khỏi xe, rất "Cậu", mặt vẫn đỏ, trong khi 2 vị đồng-hành đều xanh mặt!

Hỏi ra, Cáo đang... ngủ mơ và xe nhào vào bờ mương.

Liên Lạc yêu cầu Cáo ghi lại sự cố này và tường thuật luôn ngày Trại Hợp-Lực.

Vậy mà lần tôi chết trong giây phút này, tôi thấy tất cả.

Tôi thấy rõ ràng các bạn tôi đặt xác tôi trên một cỗ xe, thân tôi phủ đầy hoa cúc vàng chỉ chừa lại mặt tôi, bởi vậy tôi đã nhìn thấy rõ ràng những ai đã theo sau cỗ xe.

Tôi thấy tôi là người sung sướng nhất đời. Những người đẩy cỗ xe màu vàng, không ai ngoài anh em Hương-Đạo, những khuôn mặt quen thuộc mà lúc tôi còn sống, thân thiết với tôi lắm. Vẫn những anh chị từ xa tới để dự trại Hợp-Lực 6.

Họ đi sát ngay bên tôi, người nào cũng lấy khăn chùi nước mắt. Mà còn có người nắm tay tôi khóc và gọi tên tôi.

Trời ơi! Các Anh các Chị thương tôi thật sao? Tôi chết, tôi rất mãn nguyện khi biết rằng vẫn có những bạn đối xử với tôi đầy NGHĨA TÌNH.

Đang say mê hưởng cái thú thiên thai thì dường như có ai đập vào lưng tôi và có tiếng thét : Chết bây giờ !

Bừng mắt ra, chỉ còn kịp nhìn thấy cái trụ điện sừng sững trước mặt, và tôi đang lái xe chạy trong lòng một cái mương bên lề xa lộ. Như người máy, tôi kéo tay lái sang bên trái cho sát bờ xi-măng tránh được trụ điện trong đường tơ kẽ tóc. Khi đã thoát khỏi trụ điện, Trưởng-lão Trâu Hiền ngồi cạnh la lớn : Ngừng lại !, Ngừng lại !

Rồi xe cũng từ từ đậu lại.

Tinh giấc mơ hoa

Đố ai nằm ngủ không mơ !

Nhưng khó mà có một giấc mơ kỳ lạ có một không hai như giấc mơ mà tôi cho là đẹp như hoa, quý hơn vàng, xảy ra lúc 2 giờ 30 phút chiều, sau Lễ khai-mạc Trại Hợp Lực 6 (Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc), trong khi lái xe trên xa-lộ 417, trước mắt hàng chục bạn Trưởng Niên Montréal và tài xế trên xe theo sau sát xe tôi.

Trong giấc mộng ngắn ngủi, tôi đã mơ thấy tôi chết. Đã chết rồi mà tôi còn được chứng kiến đám tang tôi, được thấy những bạn bè nào đưa tôi đến nơi an nghỉ cuối cùng và cũng biết cả những ai đã thương tiếc tôi, những ai đã khóc tôi.

Từ thuở biết thế nào là yêu, là ghét, là thương, là nhớ, tôi vẫn băn khoăn, những người nói thương yêu mình có thật lòng hay không? hay chỉ là những câu đầu môi, chót lưỡi.

Nhìn qua cửa kính xe, tôi thấy chiếc xe sơn vàng, xe chở học-sinh mà các bạn Hương-Đạo Trưởng Niên Montréal mượn để đi dự trại, đậu sát bên lề đường gần xe tôi.

Những gì đã xảy ra từ hồi sáng nay đã chạy qua trong trí nhớ. Thì ra không phải đám tang tôi. Cái xe tang đầy hoa cúc vàng trong giấc mơ chỉ là cái xe buýt này. Cửa xe vừa mở, tôi thấy túa ra nào là Ngựa Chạy Khó, Mèo Tươi Cười, Sư-Tử Hoạt Bát, Thiên Nga Cần Mẫn. Họ xúm lại quanh tôi để thăm hỏi. Trên xe vàng, vẫn anh Lân, anh Tuân, anh Diệp, chị Lâm Tô Bông, Trưởng Tường-Vy, Trưởng Mai-Liên, người nào cũng còn vẻ lo lắng in trên nét mặt. Chỉ có Hương Đạo mới thương nhau thăm thiết đến như vậy, lúc chết cũng như lúc sống.

À, thì ra tôi đã vừa lái xe vừa ngủ. Trong giấc ngủ ngắn ngủi này có một giấc mộng tuyệt vời.

Mấy ngày trước ngày Trại Hợp Bạn, đêm nào cũng thức quá 12 giờ và sáng giấy không sau 5 giờ để lo chu toàn công tác tổ chức trại, làm phở râu Cáo.

Sáng nay, ngày 01 tháng 7 năm 1995.

Một buổi sáng đầu mùa Hạ. Ánh thái-dương tô lên hoa lá một màu sắc huy-hoàng. Sương đêm còn đọng trên ngàn cây phản chiếu ánh bình minh rực rỡ. Trại Hợp Lực 6, tại công viên Fitzroy của Tỉnh Bang Ontario, một rừng cây, trên ngọn đồi nhìn xuống giòng sông Ottawa uốn khúc quanh đất Trại. Những mái lều vải muôn màu trải dài theo bìa rừng cây cao ngất.

Cổng trại theo kiến trúc cổ xưa Việt-Nam, với những mái cong hình rồng phượng, hai cột cổng hình tròn có một đôi câu đối do nhà thơ Tuấn Việt kính điệu hương hồn Trưởng Trần Văn Khắc:

*Sống nêu gương, lấy tâm huyết khai nền Hương Đạo
Thác để tiếng, lưu hương hoa tặng lớp thanh niên*

Công trình xây dựng này do trưởng Chung Thế Hùng đã bỏ công ăn việc làm cả 2 tuần lễ với mấy em của tráng-đoàn Thăng Long, cùng sự phụ-giúp của các Trưởng Nguyễn-Kim và Dương-Ngọc-Hương, thực hiện.

Cờ Gia-Nã-Đại, cờ Việt-Nam Quốc-Gia, cờ Hương-Đạo thế-giới, cờ Đoàn, cờ Đội tung bay trên

bầu trời xanh ngắt, hợp với khung cảnh thiên nhiên hùng tráng. Thật rõ ràng là một bức tranh thủy mặc đẹp tuyệt trần.

Hôm nay là ngày mà Hương-Đạo Việt-Nam trên toàn thế-giới đặt là Ngày Tinh Thần Trần-Văn-Khắc, để ghi nhớ công ơn vị sáng lập Phong Trào Hương-Đạo Việt-Nam cách đây 65 năm.

Từ cổng trại vào, bắt đầu là Tiểu Trại của Tráng Đoàn Thăng-Long Ottawa, đơn-vị đăng cai, ở giữa là Liên Đoàn Việt-Nam Montréal, và cuối xa là Toronto với Liên-đoàn Nữ Nhị-Trung và Liên-đoàn Nam Chi-Lăng.

Thật là đông đủ cả già trẻ, lớn, bé, vui ghê ! Có tới một trăm năm chục trại-sinh. Từ Sói Con, rồi Thiếu, Kha, Tráng, cho đến Hương-Đạo Trưởng-Niên, các bạn này cũng mặc đồng phục chỉnh tề, quàng khăn mẫu tím, có trên ba chục đấng. Anh nhiều tuổi nhất (chứ không phải già nhất) là anh Trưởng Xóm Ottawa, Nguyễn Đức Phúc, 86 tuổi. Tuổi tuy cao nhưng tinh thần vẫn quắc thước lắm, đi đứng rất hùng dũng. Anh đã xin phép bề trên của Anh để cùng bọn trẻ lên đất trại một ngày trước ngày khai mạc để coi sắp xếp khu dựng lều cho từng đơn vị và dựng cổng trại. Anh đã quên bữa cơm tối, cho tới 12 giờ khuya mới trở về đến nhà và sửa soạn sáng hôm sau đi sớm cho kịp giờ khai mạc. Không biết con người Hương-Đạo gương mẫu ấy, đêm hôm đó có bị Cụ Trưởng Bà “cạo” vì tội đi sớm về khuya không ? Thương quá đi thôi !

10 giờ, tiếng còi tập hợp vang lên. Các đoàn, đội, hàng ngũ chỉnh tề trước sân cờ.

Tại hàng thân hữu, ta nhận thấy một số đông các Cụ ở Ottawa, giáo-sư Nguyễn Quý Bồng là rể, và những nàng dâu gia-đình Hương Đạo, và hai ái-nữ của Cố Trưởng Khắc : cô Thu và cô Phượng.

Hương-Đạo Trưởng-Niên Montréal đến vừa đúng lúc để dự lễ Khai-Mạc. Các Cụ Hương Đạo này đến bằng xe 20 chỗ ngồi do một tài xế Tây lái.

Xuống xe, cùng phái đoàn tới nơi hành lễ, dẫn đầu là Cụ Xã, đầu đội khăn chữ Nhất, mình mặc áo gấm lam (Cụ về làng cũ), nhưng đáng lẽ phải đeo bài ngà, Cụ lại quàng khăn nhiễu tím ! trông như Quan Huyện, chứ không còn là Cụ Xã nữa, theo sau Cụ là các hàng Tổng Lý, kỳ hào, mổ làng, và các Trưởng Nguyễn Trung Thoại, Lê Thọ, Phạm Văn

Thiết, Diệp, Lân, một Hương-đạo-sinh trưởng niên mới gia-nhập gia-đình Hương-Đạo, chưa tuyên hứa, là anh Nguyễn Văn Tuấn 83 tuổi, và các Trưởng Bà : Nguyễn Vy, Mai Liên, Lâm Tô Bông (Vịt Nước Vui Vẻ).

Xóm Trưởng Niên Ottawa cũng đủ mặt anh hào : Nguyễn Đức Phúc, Đào Trọng Cương, Trần Minh Thường, Trịnh Vũ Diệp, Nguyễn Kim, Chung Thế Hùng, v. v...

Các Trưởng diu dắt đi cùng Liên-đoàn Việt-Nam Montréal ta thấy Tr. Nguyễn Đức Thanh, Tr. Nguyễn Văn Sơn và Tr. Lã Mạnh Hùng,

Đi với Liên-đoàn Chi Lăng Toronto có các Trưởng : Dương Văn Hóa, Bùi Thế Hưng, Tôn Thị Hai, Đỗ Châu Minh

Và, diu dắt các em Tráng Đoàn Thăng Long Ottawa là Trưởng Nguyễn Minh Phúc.

Trưởng Lê Phục Hưng (Cựu Chi-Nhánh-Trưởng Canada) điều khiển buổi Lễ Khai mạc Trại và ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc,

Trưởng Hưng giới thiệu Tân Nữ-Trưởng Chi Nhánh Canada Dương Thị Kim Sơn. Chị Sơn ngỏ lời chào mừng quý vị thân hữu, các Trưởng hiện diện và tuyên bố khai-mạc Trại Hẹn Bạn Hẹn-Lực 6, năm 1995.

Năm 1995 là năm VƯỢNG cho nữ giới trên toàn cầu, trong mọi địa-hạt như Chính-trị, Kinh-tế, Văn-hóa v.v.. Như vậy trong địa-hạt Hương Đạo, Chị Kim Sơn nhận lá cờ Nguyên-soái từ tay Tr. Lê Phục Hưng là thuận ý Trời. Chắc rằng phong-trào Hương-Đạo Việt-Nam tại Gia-Nã-Đại sẽ âm âm dâng lên như nước Thủy-triều.

Trưởng Nguyễn Trung Thoại nói về tiểu sử Cố Trưởng Trần Văn Khắc, và rồi, mọi người cúi đầu tưởng niệm người Anh Cả khả kính và ngẫm nghĩ : “Vui chơi vẫn nhớ nguồn”.

Buổi lễ chấm dứt lúc 12 giờ.

Lệnh tan hàng ban ra, già trẻ, lớn bé gặp gỡ nhau, tay bắt mặt mừng, ồn ào thăm hỏi nhau như vỡ chợ. Tại khu sát cổng dành riêng cho Trưởng Niên, cũng là nơi mà bữa ăn trưa nhiều của ngon vật lạ nhất Trại. Các Trưởng Bà toàn là tay nấu nướng tài ba của ba miền nước Việt. Bánh giò, bánh khúc, bánh bao, giò chả, xôi gấc, những món ăn đặc biệt của Trung, Nam, Bắc. Hơn nữa, kỳ trại này có chị Lâm Tô Bông, một bà thầy giầy về Nữ Công Gia-Chánh và cũng là nhà thơ nổi tiếng của xứ Mộng-Lệ-An. Chị có cái tên rừng thật dễ thương : “Vịt Nước Vui Vẻ”. Cả Trại hôm đó đều mê món “Cơm dắc ăn với sường

nướng” Thật mê-ly. Hoan hô chị “Dịch Nước Vui Vẻ” Về làm thơ, chiếu theo tên rừng của bạn, chị xuất khẩu thành thơ, và nghe thơ này ta có thể đoán người. Chị đã nhắn Liên Lạc cho chị biết thêm những tên rừng các anh Trưởng Niên khác may ra có hứng, chị sẽ làm đại vài bài, cốt cho vui và thêm tình thân mật.

Cáo tôi cảm ơn Chị đã tặng cho một bài. Nay để tạ ơn Chị, tôi xin méc nhỏ Chị nghe : Xóm tôi có hai chàng trai hào hoa phong nhã, chàng thứ nhất là anh Trưởng Xóm Hồ Tận Tâm Nguyễn-Đức-Phúc 86 tuổi mà tôi đã nói ở trên - Chàng thứ hai có tên rừng là “Trâu Hiền”, công-tử Hà-Nội, Kiến Trúc Sư, 85 tuổi, dân Ottawa thường thấy ăn mặc bảnh bao, miệng ngậm xì-gà, tay xách ba-toong. Đó là Trưởng kỳ-cựu Đào-Trọng-Cương của đoàn Lê-Lợi do Trưởng Trần-Văn-Khắc thành lập năm 1930 tại Hà-Nội.

Như vậy tôi đã thưa với chị đầy đủ chi-tiết của hai chàng, chị còn đợi gì mà không làm đại đi !

Sau bữa cơm trưa, anh Ngựa Chậu Khó đề-nghị họp Liên-xóm Ottawa và Montréal, bàn về việc dự Trại Hẹn Bạn Thế-giới Hương-đạo Việt-Nam tại Úc-châu. Có trên 10 vị ghi danh. Mỗi người dự trại đều có một nhiệm vụ, Trong số này có Anh Tuấn, một Hương Đạo Trưởng Niên chưa tuyên hứa, nhận biểu-diễn một màn ảo-thuật tại trại Thăng Tiến V, lợi dụng lúc có đông người, anh đã dượt lại vài “numéros”. Tài thật ! đã trên 80 tuổi mà bàn tay năm ngón của anh vẫn khéo léo luồn lách, thần thông biến hóa làm cả làng phục quá.

Chàng rể gia-đình Hương-đạo, giáo-sư tiến-sĩ Nguyễn Quý Bổng, đã cắt 2 chữ “mô-phạm” vào túi để góp những mẫu chuyện vui làm không khí buổi họp mặt thêm đậm đà. Tiếng nói pha lẫn tiếng cười ròn như pháo rang vang lên một góc rừng.

Các bạn Trưởng Niên Montréal ngỏ ý muốn đi du-ngoạn thành phố Ottawa, mà anh tài-xế là người Montréal không biết đường xá nên Cáo tôi hân hoan nhận làm người dẫn đường và tiện thể đưa Trưởng Cương về kéo Cụ bà mong,

Lúc này là 2 giờ chiều, khí trời oi ả, xe buýt là xe chuyên chở học-sinh, anh tài-xế tây là con người rất nguyên-tắc, không chịu chạy nhanh quá 60 cây số giờ. Cáo tôi phải thủng thủng đợi chờ. Từ Trại đến thành phố xa khoảng 50 cây số, trời nóng như lửa

đốt, xe không có máy lạnh, người tôi ướt đầm mồ hôi. Trưởng Trâu Hiền ngồi cạnh luôn luôn gợi chuyện cho khỏi buồn ngủ. Khi xe tới đầu phía Tây của thành-phố, chỉ còn cách 5 cây số chỗ phải ngừng để các vị tham quan - thì mắt tôi cứng lại, cổ mở to mắt trông đường để lái. Nhưng than ôi !Không cưỡng nổi nữa, tôi đi vào giấc mộng tuyệt vời lúc nào không hay. . . .

Thật là kỳ-diệu ! Tôi có thể nói rằng : Có cái gì thiêng liêng không muốn tôi chết hay không cho tôi được chết trong giấc mộng thần tiên ấy.

Ngày 02 tháng 7 năm 1995.

Qua một đêm lửa trại thật vui. Sáng nay giầy sớm tập thể dục, rồi tiếp tục các trò chơi và tranh giải thể thao cho tới giờ ăn trưa. Ăn xong , sửa soạn nhỏ trại. Các em còn đang lưu luyến, không muốn rời tay thì được lệnh đến sân cờ dự lễ bế mạc.

Cuộc vui và giờ vui đều có hạn , giờ chia tay đã điểm các em phải lên đường, chắc khuya các em mới về tới nhà.

“Cuộc vui nhớ bữa hôm nay,

Còn ngày tái ngộ khoảng rầy năm sau “

Hẹn gặp lại nhau tại Trại HỌP BẠN HỢP LỰC 7 sang năm !

Giao đở mặt tường thuật

TIN HUẤN LUYỆN

Thông báo của Toán Huấn Luyện Việt Nam tại Canada, đề ngày 22 tháng 6 năm 1995

Tiếp nối TÙNG-NGUYỄN I (Thiếu) tại Canada năm 1991, TÙNG-NGUYỄN II (Tráng) tại Hoa-Kỳ năm 1994, nay Khóa Huấn Luyện Huỳnh Trưởng Hương Đạo TÙNG NGUYỄN III dự định tổ chức tại Trại-Trường Gilwell, Chingford, Anh-Quốc từ 22 - 29/ 6/ 1996.

TÙNG-NGUYỄN III sẽ mở cho các ngành từ Nhi đến Tráng, nếu hội đủ túc-số (15 cho mỗi khóa), nhưng ưu tiên dành cho ngành Nhi (Beaver) đào tạo Trưởng Hương Đạo Việt Nam để hướng dẫn các em thuộc lứa tuổi nhà-trẻ (5-7)

Muốn tham dự chính thức TÙNG-NGUYỄN III, các khóa-sinh cần trúng cách một trong các Khóa Huấn Luyện Trưởng của Hương Đạo Việt Nam như Bạch-Mã, HỒI-NGUYỄN hay tương đương hoặc cao hơn.

Trại-trường TÙNG-NGUYỄN III có khả năng nhận khoảng 100 khóa-sinh. Trại-phí được ấn định là 110 bảng Anh (tương đương \$160 US hay 210 Gia-kim). Trại phí này bao gồm tiền đất trại, tiền ăn, hành chánh và các dịch-vụ cung cấp tại Trại-trường Gilwell.

Muốn biết thêm chi tiết, xin thư về :

Mr. Lê Phục Hưng

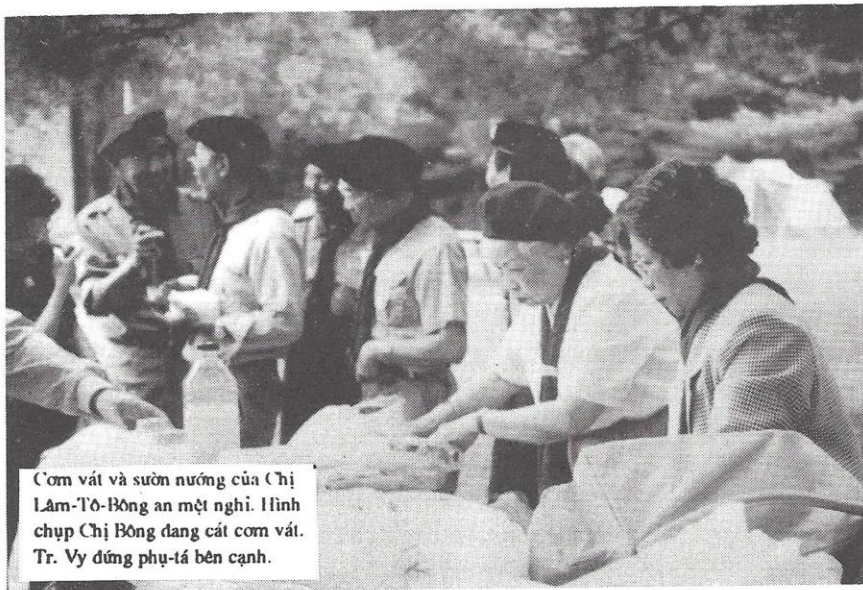
102 Joanna Crescent

Thornhill, Ontario, CANADA

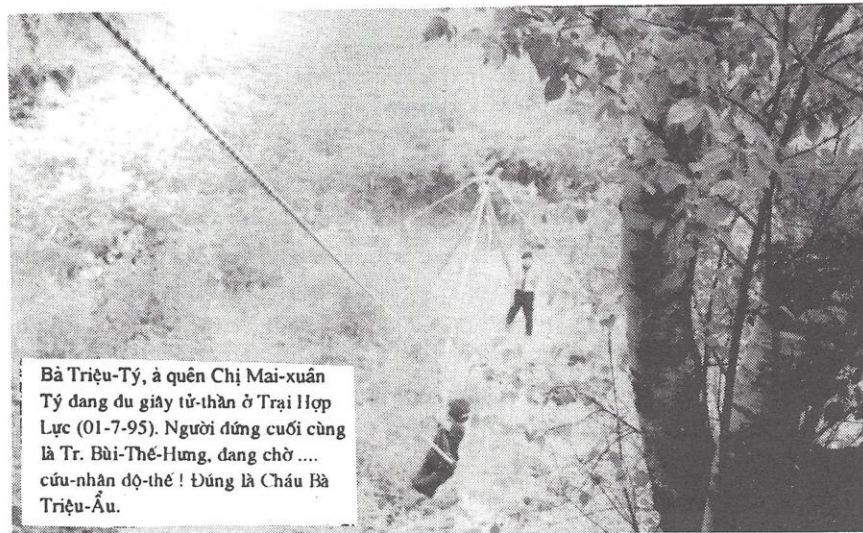
L4J - 5E9

Xóm Trưởng-niên Ottawa và Montréal. Hình chụp trước cổng Trại ngày Tinh-thần Trần-Văn-Khắc : 01-7-95. Lác đác có xuất-hiện vài Trưởng của C.L.B. Toronto.

Cơm vát và sườn nướng của Chị Lâm-Tô-Bông an một nghỉ. Hình chụp Chị Bông đang cát cơm vát. Tr. Vy đứng phụ-tá bên cạnh.

Bà Triệu-Tý, à quên Chị Mai-xuân Tý đang đu giây tử-thần ở Trại Hợp Lạc (01-7-95). Người đứng cuối cùng là Tr. Bùi-Thế-Hung, đang chờ cứu-nhân độ-thế ! Đứng là Cháu Bà Triệu-Ấu.

Cả 2 Xóm đã sẵn sàng. Tr. Kim đang đi mời Tr. Dương-Van-Hoà : "Con Ến" của Toronto đến cùng họp để thành-lập Liên Xóm.

Mừng Sinh Nhật

Trong tinh thần huynh đệ Hưởng Đạo, anh chị em chúng ta cố đem lại cho nhau những niềm vui (và cũng có lúc không vui để cùng nhau san sẻ), Liên Lạc xin nối lại mỗi giây. Ai biết thêm tin gì, xin vui lòng cho Liên Lạc biết, vì càng đông, chúng ta càng vui (ghi lại ngày sanh của các Trưởng trong thời gian Liên Lạc số 16 này, tháng 7,8,9).

Ngày	15-7	Trưởng (Chị) Nguyễn Xuân Mộng
-	22-7	- Hoàng Hội
-	05-8	Bạn Đoàn Trần Nhân Nguyên
-	06-8	Trưởng Phan Hữu Khả
-	10-8	- Nguyễn Đình Cường
-	11-8	- Trần Trung Du
-	11-8	- Trần Minh Thường
-	12-8	- Từ Duy Nha
-	15-8	- (Chị) Lâm Tô Bông
-	26-8	- Huỳnh Văn Diệp
-	07-9	- (Chị) Hiền Boase
-	12-9	- (Chị) Vũ Thúy Lan
-	24-9	- (Chị) Lê Thái Điển
-	25-9	Bạn Đoàn Lê Cao Phan

Xin gửi lời mừng Quý Trưởng, kính chúc Quý Trưởng, các Bạn Đoàn sức khỏe dồi dào, tâm trí minh mẫn để cùng nhau cùng ca :

"Chúng ta hôm nay hiệp vẫy ...
Cùng nhau nắm tay ..."

Liên Lạc

Thôn Nữ

TRẦN VĂN KHẮC

Tại Trại Hợp Bạn Tam Bình dịp
Lễ Giáng Sinh 1974

Tặng hình bìa Liên Lạc số 15

Thôn nữ năm xưa nét thật thà
Khéo lưu cổ ảnh sáng như hoa
Chít khăn mỏ quạ che huyền tóc
Choàng áo mở ba lộ yếm nga
Vóc liễu vai tròn trang quý tướng
Dáng mai chắt phác bóng thiên nga
Đảm đang ước nguyện tình thanh đậm
Đẹp mặt nàng quê xứ Bắc Hà.

Hổ Rụng Rừng

Hội Đồng Trung Ương làm được việc gì?

Vinh Đào

Ban Thường Vụ HĐTU hiện nay được bầu lên cách nay đã được 2 năm, trong kỳ Trại Hóp bạn Thăng Tiến 4 tại Le Breuil, và sẽ chấm dứt nhiệm kỳ vào kỳ Trại Thăng Tiến 5 sắp tới tại Sydney. Trong thời gian qua, không thiếu gì dịp chúng ta được nghe những lời phê bình gay gắt về Ban Thường Vụ nói riêng cũng như về tổ chức chung là Hội Đồng Trung Ương HĐVN. "*Ban Thường Vụ đại diện cho ai? Lấy tư cách gì mà làm chuyện này, sửa đổi chuyện kia?*" Và nhất là câu hỏi nghiêm khắc được nhiều lần nhắc lại: *HĐTU đã làm được gì cho các đơn vị?*

Về câu hỏi này, thì chính một số Trưởng trẻ và Tráng sinh đang sinh hoạt đơn vị, trong một cuộc gặp gỡ nhân khóa huấn luyện Tùng Nguyên 3 tại California năm vừa qua, đã nêu lên một nhận xét như sau: "*Các Trưởng đừng nên hỏi là HĐTU đã làm được gì cho các đơn vị, mà nên hỏi là các đơn vị đã làm được gì cho HĐTU?*"

Thiết tưởng, với một nhận thức đầy tinh thần trách nhiệm như trên, chẳng có gì cần phải nói thêm. Lời nói trên, phỏng theo lời tuyên bố của một Tổng thống Hoa Kỳ, nhắc nhở rằng chúng ta không nên có thói quen *đòi hỏi* mà không *đóng góp*. Lẽ tất nhiên, HĐTU sẽ không làm được gì nếu không có sự đồng tình và hợp tác của tất cả những người tạo nên tập thể đó.

HĐTU của chúng ta hôm nay chỉ là một tập thể *tự nguyện*, qui tụ những đơn vị, những Liên Đoàn, tự nguyện đứng trong một cơ chế chung có nhiệm vụ tạo nên những điều kiện thuận tiện cho các đơn vị muốn giữ lại truyền thống Việt nam, về văn hóa cũng như về tinh thần, có thể gặp gỡ, hợp tác với nhau, tạo thêm một tinh thần gắn bó giữa những người cùng chung chí hướng. HĐTU không có một thẩm quyền nào về hành chính, cũng không có tham vọng đại diện cho ai, ngoài chính tập thể của chúng ta.

Một số Trưởng đã chấp nhận đứng trong các Ban Thường Vụ trong các nhiệm kỳ từ trước đến nay để đảm trách các công tác thường xuyên của HĐTU, không phải vì ham muốn một danh vọng gì đó (vì cho đến nay, HĐ chưa bao giờ có khả năng đem lại một danh vọng gì, hay thỏa mãn một tham vọng cá nhân nào). Trái lại, nhiều Trưởng đã và đang âm thầm hy sinh thời giờ và nhiều khi cả sức khỏe của mình để phục vụ cho công cuộc chung. Việc thực hiện tờ nội san *Trưởng* đặt nặng trên vai một số rất ít người, phải gánh vác tất cả công việc từ lúc đầu - gom góp bài vở, đánh máy, trình bày - cho đến cuối: đóng, gói để phân phối gửi đi khắp nơi. Nhiều khi phải huy động hết cả gia đình trong công việc đó. Tất nhiên, chúng ta có quyền mong đợi tờ báo khá hơn, hay hơn, đáp ứng hơn những đòi hỏi của chúng ta. Nhưng việc này sẽ không ai thực hiện được nếu tất cả các Trưởng không xăng tay áo lên, đem sức mình vào công việc chung.

Tổ chức một khóa huấn luyện để cho các Trưởng từ khắp nơi có cơ hội qui tụ về, cùng nhau bàn luận, học hỏi, không phải là một chuyện giản dị. Tất cả công tác lại cũng dồn trên vai một số rất ít Trưởng, phải hy sinh thời giờ đáng lẽ dành cho gia đình hay cho công việc sinh sống, nhiều khi hy sinh cả sức khỏe và tiền bạc để giải quyết một ngàn chi tiết và chuyện nhức đầu, để cho khóa huấn luyện hình thành được. Sau nữa, suốt gần một năm nay, một số Trưởng, huy động thêm cả gia đình, người thân và bạn bè, hăng say dồn sức lực để chuẩn bị cho một cuộc họp mặt lớn, một cuộc hội ngộ ba năm một lần cho cả đại gia đình HĐVN chúng ta thuộc nhiều thế hệ. Đó là trại hóp bạn Thăng Tiến 5 vào cuối năm nay tại Sydney. Tất cả công việc trên đều không làm được nếu không có một số người tự nguyện gánh vác công việc chung, và nếu không có một tổ chức, một cơ cấu là HĐTU.

Lẽ dĩ nhiên, “làm” HĐ là chấp nhận hy sinh, và đã là Trưởng HĐ, dù ở cương vị nào, trong một đơn vị hay một Liên Đoàn, cũng dễ dàng cảm thông được mức độ hy sinh của mỗi người, trong mỗi hoàn cảnh.

Cũng phải nói đến những cố gắng liên tục trong mấy năm gần đây để tạo dựng những *xóm*, những *làng* Hướng Đạo trưởng niên, làm cho ngôi nhà HĐ nhộn nhịp hơn, thân tình hơn. Trên phương diện này, bản tin *Liên Lạc* đóng một vai trò rất đáng kể, không thể thay thế được trong việc nối lại mối dây. Có thể cho rằng không cần đến một HĐTU cũng dựng được một mạng lưới đoàn kết giữa những vị cao niên từng là HĐ sinh hay Trưởng, nhưng có một cơ cấu như HĐTU cũng làm cho việc tập hợp có lý do hơn, thuận tiện hơn, thúc dục một số cựu Trưởng bắt tay vào một số việc chung, hoặc hằng hái tham gia vào việc lập thêm những đơn vị, những Toán Tráng sinh mới.

Có một khía cạnh khác trong công tác của HĐTU sẽ nói hơi dài dòng hơn ở đây, không phải vì quan trọng hơn các công tác vừa kể, nhưng vì nó mang một tính cách đặc biệt trong giai đoạn hết sức tế nhị hiện nay: đó là mối liên lạc giữa chúng ta và Tổ chức HĐ Thế giới.

Bốn năm trước đây, bắt đầu có những hoạt động ráo riết từ nhiều phía để vận động cho việc tái lập một tổ chức HĐ trong nước. Một mục sư, Trưởng HĐ, được Văn Phòng Á châu/Thái Bình Dương bổ nhiệm làm “thông tin viên danh dự” để mở các cuộc tiếp xúc, vận động ở tại trong nước. Tất cả mọi việc xảy ra ngoài tầm tay của HĐTU và, nếu không phản ứng, chúng ta rất có thể sẽ trở thành những kẻ ngoài cuộc, đứng bên lề bất lực chứng kiến một trò ảo thuật vĩ đại. Nhưng góp tiếng nói của chúng ta không phải là một điều giản dị: HĐTU/HĐVN tại hải ngoại không có một qui chế chính thức trong Tổ chức HĐTG. Khi chúng ta lên tiếng, lập tức nhiều thư từ tới tấp bay về Văn phòng Thế giới tại Geneva, tố cáo rằng *cái gọi là HĐTU* chỉ là một *tổ chức chính trị*, hơn nữa, *chống cộng cực đoan*, muốn đem chính trị vào sinh hoạt HĐ, ngược lại với đường lối cố hữu của HĐTG. Không hơn, không kém!

Trong lịch sử giao dịch giữa VPTG và một số rất lớn quốc gia hội viên, và trong quá trình tái lập phong trào HĐ trong các nước thuộc khối Đông Âu cũ, VPTG đã chứng kiến nhiều cuộc tranh chấp nội bộ, giữa các phe phái, các khuynh hướng khác nhau, và đôi khi VPTG còn phải bị mời ra làm trọng tài bất đắc dĩ. Trong vấn đề Việt Nam, nếu HĐTU góp được tiếng nói của mình thì cũng dễ bị xem là thêm một phe nhóm trong cuộc tranh cãi, đại diện và bênh vực quyền lợi của nhóm cựu HĐ lưu vong!

Nhưng Ban Thường Vụ chúng tôi được lập trường đứng đắn của HĐTU, đại diện cho tập thể HĐVN tại hải ngoại: chúng ta không bảo vệ quyền lợi hay quan điểm của một phe nhóm, mà cố gắng đưa ra những nhận định hết sức khách quan, giúp VPTG nắm vững tình hình, trong một mục đích duy nhất là bảo vệ tính trong sáng của một phong trào giáo dục độc lập, đứng ngoài mọi sự lợi dụng có tính cách phe phái, bảo vệ cho những thế hệ trẻ em sẽ được giáo dục trong tôn chỉ của phong trào HĐ. Chúng ta không hung hăng chống đối, cũng không ngoan ngoãn và ngây thơ chờ đợi “*chính phủ cho phép*”!

Vì sự nghiêm chỉnh trong thái độ, sự khách quan trong nhận định, nên VPTG xem Ban Thường Vụ HĐTU là một người đối thoại nghiêm túc trong các vấn đề liên quan đến HĐVN. Thái độ của chúng ta tất nhiên gây cản trở cho những mưu tính của nhiều người, nên không thiếu gì những lời lẽ chất vấn, những câu hỏi thâm độc được nêu lên với VPTG tại Geneva về “căn bản pháp lý” của HĐTU/HĐVN. Chẳng hạn câu hỏi: VPTG có lợi gì khi giao thiệp với chúng ta? hơn nữa coi chừng còn phải gặp khó khăn hơn khi cần đối thoại với *nhà cầm quyền hợp pháp*! Mỗi lần như vậy, VPTG kiên nhẫn bênh vực cho chỗ đứng của chúng ta, viện dẫn cả lịch sử của phong trào HĐTG để biện minh cho sự hiện hữu của HĐTU/HĐVN. Ngày nay, người bênh vực tích cực nhất cho HĐTU/HĐVN chính là VPTG!

Dở lại tập hồ sơ liên lạc với VPTG mới thấy rằng trong vòng ba năm rưỡi qua, đã có *hơn 200 trang* gồm hàng trăm thư từ và văn bản được trao đổi giữa VPTG và Ban Thường Vụ HĐTU. Có lẽ có nhiều quốc gia hội viên chính thức của Tổ chức Thế giới cũng không giữ một liên lạc chặt chẽ như vậy với VPTG. Vì chủ trương của Ban Thường Vụ trong thời gian sau này là không phổ biến bất cứ quan điểm hay tài liệu nào có thể gây thêm khó khăn cho các Trưởng ở quê nhà, hơn nữa, một số văn bản được VPTG yêu cầu giữ kín, nên phần lớn tập hồ sơ trên chưa được phổ biến. Nhưng trong tương lai, khi các bế tắc được giải tỏa và tình thế thuận tiện hơn, tập hồ sơ trên sẽ được công bố, để làm tài liệu

cho những Trưởng muốn tìm hiểu về một giai đoạn mà HĐTU/HĐVN có khả năng ảnh hưởng được một phần nào lập trường của Tổ chức TG.

Hai năm sau này, Việt Nam trở thành một nơi du lịch được ưa thích của nhiều người, nhất là tại Âu châu. Mọi năm vào dịp hè, hàng trăm Tráng sinh HĐ Pháp tổ chức trại tại Phi châu để làm công tác phục vụ và phát triển cộng đồng. Hè năm nay, ít nhất 40 toán Tráng sinh Pháp dự tính về Việt Nam. Bình thường, đây là một dịp quý báu để chúng ta nhờ một nguồn nhân lực dồi dào đem phương tiện kỹ thuật và tài chánh, vật dụng và chuyên môn HĐ giúp đỡ cho các đơn vị HĐ mới thành lập. Tiếc thay, hoàn cảnh không cho phép chúng ta vận dụng tình huynh đệ HĐTG. Văn phòng HĐTG gửi liên tiếp nhiều văn thư đến Liên Hội HĐ Pháp để nhắc nhở rằng các đơn vị HĐ trước khi dự tính mọi kế hoạch, nhất thiết phải tiếp xúc với Ban Thường Vụ HĐTU tại Paris để nắm vững một số dữ kiện về tình hình tế nhị tại chỗ. Qua sự hậu thuẫn của VPTG, Ban Thường Vụ vẫn giữ được một vị trí tích cực và then chốt trong vấn đề.

Trở lại câu hỏi: *HĐTU làm được việc gì?* Chỉ cần nhắc lại là HĐTU cố gắng với những phương tiện hạn hẹp của mình nhằm tạo ra những cơ hội để những người cùng chung một chí hướng có một mái nhà chung để cùng nhau gặp gỡ, kết thân, để cùng nhau hợp tác trong một số công việc, với điều kiện duy nhất là chấp nhận luật chơi của một trò chơi dân chủ. Tất nhiên, HĐTU sẽ không làm được gì đáng kể nếu tất cả chúng ta không đóng góp ý kiến và sức lực vào công cuộc chung. Sau đó, HĐTU cũng góp sức tranh đấu để cho tập thể HĐVN chúng ta có một tiếng nói giữa cộng đồng thế giới. Chúng ta đang sống một giai đoạn sôi nổi của lịch sử, với những biến chuyển dồn dập. Sự dấn thân của chúng ta càng lý thú và có ý nghĩa; không phải là lúc mà chúng ta nản lòng rồi khoanh tay rút lui vào thế thụ động.

V.Đ.

Đám Sắm Vào Việc

Phi-châu có câu châm-ngôn: 'Softlu, Catchu, Monkey' có nghĩa là 'Dừng lao đầu vào việc, phải từ từ'. BiPi rất thích đọc câu đó khi thấy ai muốn đâm sầm vào công-việc mà không suy xét (Theo cuốn BiPi Thủ-lãnh H.D. do Nguyễn-xuân-Long dịch, ấn-hành năm 1968).

Cứ đâm sầm vào việc
Như một trận ồng phong
Dễ gặp điều đáng tiếc
Khó đạt được thành công

Mỗi việc một ý-nghĩa
Mang nét đặc thù riêng
Mỗi nơi có một vẻ
Tập quán của từng miền

Hãy lắng nghe cho kỹ
Hãy cố nhìn cho tinh
Hãy bình tâm suy nghĩ
Hãy chuẩn bị lộ trình

Trên đường trường tiến bước
Cần thu phục nhân tâm
Dung hòa cùng thời cuộc
Cẩn trọng khỏi bị lầm

Dự trù những thế tiến
Chuẩn bị cả thế lui
Xử sự sao lúc biến
Tiến, thối ... lòng vẫn vui

Những thành viên lãnh đạo
Hợp phân công rõ ràng
Chớ độc tài cao ngạo
Công việc sẽ lờ làng

BiPi thường hay nhắc
Với những ai vội vàng
Rằng: 'Dục tốc bất đạt'
Hấp tấp sẽ dở dang

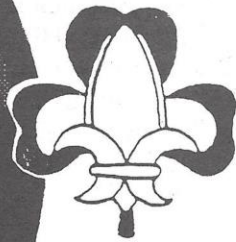
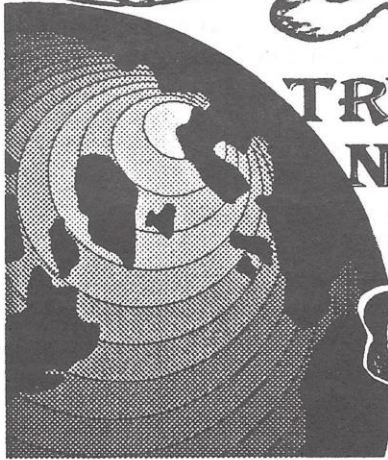
Trước khi nhào vào việc
Ráng cân nhắc kỹ-càng
Bớt được nhiều đáng tiếc
Kết-quả lại vững-vàng.

TUẤN-VIỆT

HƯƠNG ĐẠO

TRƯỞNG NIÊN

Hương-đạo Trưởng-niên Seattle : Từ trái sang phải : Các Tr. Nguyễn-văn-Thư, Nhà Thơ Tuấn-Việt, Nguyễn-Hoàng-Hải, Phạm-đình-Thụy và Nguyễn-đức-Diên tức Alpha 13 !

Từ trái sang phải : Các Trưởng : Bạch-van-Nghĩa, Chị Nghĩa, Chị Diên, Nguyễn-đức-Diên, Nguyễn-văn-Thư, Bùi-van-Giải, Nguyễn-Quy và Phạm-đình-Thụy.
Ngồi : Nguyễn-hữu-Hùng (H.Đ. Thừa-thiên trước 1975) và Tống-An-Tường (Tráng-sinh Huế)

Tin Thành Lập Chi-Hội (Xóm) Trưởng-Niên Hương-Đạo Vùng Seattle, Washington

Lại một cơn chấn-động đến vùng đất Seattle, Washington, tiếp theo một loạt tin dự-đoán bởi cơn rung chuyển nhe. : 5.2 trên địa-chấn Richter vào ngày 27/01/95 vừa qua !?

Nhưng mà không ! Tin này có thật 100%. Động vùng Seattle, WA. Nhưng mà động theo kiểu "HÁT-ĐÊ".

Sau ba tháng thai nghén, vào hồi 14 giờ, ngày 20/5/95, một chiều Xuân đẹp trời, tại nhà 1722-13th, Ave S #1 Seattle, WA của Trưởng Dziên, thuộc vùng Beacon Hill, trên "Cao-nguyên Tinh-Xanh". Một buổi sinh-hoạt ngắn gọn nhưng thấm tình Hương Đạo, không ngoài mục-đích : để thành lập Chi-hội (Xóm) Trưởng Niên Hương Đạo Washington.

Buổi chiều cuối tuần, lại nhưng, "Cuối tuần kiểu Mỹ", nên đồn dập có tám cú phone gọi đến "tạ lỗi" vì đột-xuất phải vắng mặt, với rất nhiều lý-do . . .

Vì thế hiện-diện chỉ còn có bảy "trụ", các Trưởng : Phạm-Đình-Thụy, Nguyễn-Văn-Thư, Tuấn-Việt (Nhà thơ Hương Đạo), Nguyễn-Đức-Diên, Nguyễn-Hoàng-Hải,(Hương Đạo Bến-Nghé Sài Gòn, đương nhiệm Phó Chủ-Tịch nội-vụ thuộc Cộng-Đồng Công Giáo Seattle) là một Trưởng rất nhiệt-thành, năng-nổ và đầy hứa-hẹn của Xóm. Anh Nguyễn-Hữu-Hùng (Hương Đạo Thừa-Thiên, Huế) và anh Phạm-Đình-Trung (Thanh-Đoàn-Trưởng Cửu-Long) cùng có mặt trong buổi sinh-hoạt thành-lập Xóm.

Đặc-biệt, đang khi sinh-hoạt, có Trưởng Nguyễn-Khanh (Phó Chủ-Tịch Hội-Đồng Trung-Ướng Hương Đạo Việt Nam Hải-Ngoại, đại-diện H.Đ.V.N. tại Hoa-Kỳ gọi phone đến chia vui chúc mừng . . .

Nhưng đặc-biệt hơn nữa là có sự hiện-diện của các Trưởng : Bùi-Văn-Giải, Nguyễn-Văn-Quí, Bạch-Văn-Nghĩa cùng phu-nhân, từ Portland-Oregon đến tham-dự, chúc mừng cũng như siết chặt tình bằng-hữu Hương Đạo : WA+OR.

Phần mở đầu, cùng với thủ-tục nhập-môn thường-lệ. Âm-vang trầm-hùng của hai bản Quốc-ca và Hội-ca làm máu rần khắp châu-thân các Trưởng đang tham-dự. Qua mục giới thiệu làm quen và thông qua chương-trình, tiếp đến vào phần sinh-hoạt, với sự chủ-tọa của "Lão-tướng" Tuấn-Việt, có lẽ vì diện-mạo phương-phi, cốt-cách và tâm-tình cởi-mở, cộng với sự "trẻ-trung", năng-nổ của bản chất "HÁT-ĐÊ" nên nội-dung chủ-đề trở nên sôi-nổi và hấp-dẫn lạ thường.

Chương-trình nghị-sự dự thảo, đã được đưa ra và cùng đồng thuận bước đầu trên nguyên-tắc đầy hứa hẹn như sau :

I/- Xóm Trưởng-niên Hương Đạo Washington trong khi chưa soạn bản Điều-lệ chính thức, vẫn phải dựa vào những điều đã thỏa-thuận và Bản Điều-lệ của Hội Trưởng-niên Hương-Đạo Trung-Ương (Làng Bách Hợp)

II/. Ban vận-động lúc đầu gồm có các Trưởng : Tuấn-Việt, Nguyễn-Đức-Dziên, Nguyễn Văn-Thư và Phạm-Đình-Thụy, nay đã trở thành các Chức-Sắc thuộc Ban Điều-hành Xóm gồm :

- Trưởng Phạm-Đình-Thụy (Trưởng Xóm)
- Nguyễn-Đức-Dziên (Mổ Xóm) Thư-ký + Thủ Quỹ
- Nguyễn-Hoàng-Hải (Phó Xóm), nhưng vì lý do đặc biệt không thể . . . Nên sẽ diễn-khuyết chức-vụ này vào kỳ sinh-hoạt tới.

- **Nhiệm Kỳ** : Ban Điều-hành Xóm có nhiệm-kỳ là Một Năm, và sẽ bầu lại B.Đ.H. mới của Xóm, trong một phiên họp thường niên. (Có thể tái hạn)

III/. HƯỚNG CHUNG CỦA XÓM :

a.- Phát-triển Chi-Hội (Xóm) bằng cách tìm và giới-thiệu thành-viên mới.

b.- Đóng-góp vật-chất hoặc tinh thần cách tự-nguyện hay mức-định (Đặc liễm) để hỗ-trợ, tương-ái, giúp-đỡ cho toàn thể thành-viên Chi-hội trong các dịp : Hôn-nhân, Tang-chế . . . Cũng như có thể hỗ-trợ cho các đơn-vị Hương Đạo đang sinh-hoạt ở Địa-phương hay tại Quê-nhà (Khi cần)

c.- Cùng với Trung-Ương, có thể mở các khóa Tu-luyện Trưởng, hay đào-tạo Trưởng Dự-bị, hầu kịp thời bổ-sung cho tài-nguyên Trưởng ở địa-phương cũng như củng cố và thành lập Đơn-vị Hương Đạo mới.

Hội, Làng (Hương-Đạo Trưởng-Niên) cũng như các Đơn-vị Hương Đạo, các đoàn-thể bạn tại Địa-phương và khắp mọi nơi.

IV/. CHI-HỘI QUÁN :

Địa-điểm liên-lạc tạm thời của Chi-Hội (Xóm) là : 1722- 13th Ave. S #1 Seattle, WA. 98144. Phone (206) 726-8432. Ngày giờ sinh-hoạt định-kỳ là lúc : 14 giờ 00 thứ Bảy, của tuần đầu mỗi tháng.

Nơi họp sẽ thông-tư cho mỗi kỳ (Có thể linh-động địa-điểm họp).

Tựu chung, ngoài hướng đi của Xóm đã định, mục-đích của Xóm vẫn là nơi kết tình bằng-hữu giữa những Trưởng, những Hương-Đạo-Sinh đang hay đã nghỉ sinh-hoạt, để có dịp ngồi chung lại với nhau "Ôn cố tri tân " chia vui, xẻ buồn và trao gửi cho nhau những tâm-tình Hương Đạo, cùng những kỹ-năng nghề Trưởng . . . Chẳng những cho chính bản thân, mà còn cho cả Gia-đình Bách-Hợp Việt Nam. Tóm lại, đây là dịp để anh em mỗi Trưởng, mỗi thành-viên luôn được nhắc-nhở, ôn-luyện : LỜI HỨA và ĐIỀU LUẬT HƯỚNG-ĐẠO, một cách thiết thực và trọn- vẹn hơn.

VI/. PHẦN LINH TINH :

*** Lễ giỗ 100 ngày cho Trưởng Da-Minh PHAN-NHỮ-NGÂN, được tổ-chức vào lúc 19 giờ, ngày 03/6/95 tại Thánh-Đường : Các Thánh Tử-Đạo Việt Nam thuộc Cộng-Đồng Công-Giáo Việt Nam, Tổng-Giáo-Phận Seattle, Washington, do Trưởng Đoàn H.Đ. Cửu-Long, các Hương-Đạo-sinh, các Trưởng và Xóm Trưởng-Niên Hương Đạo thuộc Chi-hội WA.

*** Trưởng Bùi-Văn-Giải, đại-diện cho Xóm Hương Đạo Trưởng Niên, Chi-Hội Portland, Oregon, mời tham-dự Trại Dự-bị Rừng, Ngành Tráng, tại Portland, trong hai ngày, kể từ lúc 18 giờ, ngày 04/8/95 (đón nhận Trại-sinh), khai-trại lúc 08 giờ sáng thứ Bảy (05/8/95) và đóng Trại vào lúc 04 giờ chiều Chúa-nhật ngày (06/8/95).

Ngoài Trưởng Giải cùng với mong-ước là kết chặt tình-bằng giữa hai Xóm Hương Đạo Trưởng Niên : Washington và Oregon thành một làng Tây-Bắc Hoa-Kỳ, để thường xuyên quan-hệ sinh-hoạt, cũng như trao-gửi bài-vở, hình-ảnh sinh-hoạt cho Bản Tin : VỮNG-HỔNG của Trưởng Niên thêm khởi sắc.

Buổi sinh-hoạt kết thúc lúc 18 giờ cùng ngày, trong bầu-khí lưu-luyến và cởi mở . . . Lời ca : "ANH EM CHÚNG TA, CHUNG MỘT ĐƯỜNG LÊN . . . " thay lời tạm-biệt và tiễn các Trưởng lên đường ra về . . .

Nguyễn Đức Dziên
(Seattle)

Nhớ lại anh em hồi trước...

Tôi được biết Anh hồi còn ở Dalat. Tôi nói tôi "được" biết Anh vì, đúng ra, tôi quả có may mắn được thân cận với Anh. Trước đó, không ai nói về Anh, không ai giới thiệu Anh mà chính Anh tìm đến tôi. Anh nói : "Thưa anh, em là một H.Đ.S. Em muốn hoạt động với các anh quá mà hoàn cảnh em không cho phép nên em xin anh coi em như một H.Đ.S. . . . lưu vong, không gốc gác !

Thấy câu tự giới thiệu vừa thành thực, vừa đầy ý nghĩa, tôi nhìn anh từ đầu xuống chân và chìa tay ra : "Chỉ cần tấm lòng thôi, anh ạ, còn thì . . . "

Anh cười lên khanh khách vừa nói hộ tôi : "vì l'habit ne fait pas le moine, vâng, cái áo chùng thâm không tạo nên thầy tu nhưng . . . " Anh lại chấm dứt câu nói bằng một tràng cười. Và tôi cũng cười vui vẻ vì đã hiểu nghĩa câu nói bỏ dờ.

Anh xưng Em với tôi tuy tuổi Anh lúc đó đã trạc ngũ tuần. Anh xưng Em với tôi nên nhiều khi tôi không biết phải ngưng ngưng hay hãnh diện khi rất nhiều người, khi gặp Anh, đã cúi đầu vái chào Anh một cách tôn kính.

Vẫn biết cái áo chùng thâm không tạo nên một thầy tu nhưng chính Anh đã là một Thầy tu thì, có áo chùng thâm hay không, Anh vẫn đáng được tôn kính, vì thế, tôi đã bảo : Chỉ cần tấm lòng anh là H.Đ. là đủ.

Anh nói hoàn cảnh không cho Anh được hoạt động. Đúng ! Anh TRẦN HỮU LINH là Cha Phó của Xứ Đạo Dalat, phụ tá Linh Mục Parrel ở Chánh Tòa, lại còn kiêm Hiệu-trưởng trường Tiểu Học TRÍ ĐỨC.

Trong con người Anh, không biết ai là Linh Mục, ai là H.Đ. Có lẽ cả hai và hai cũng là một. Anh là người miền Bắc chính cống, Anh vẫn nói theo thổ ngữ Bắc Kỳ. Một hôm, Anh bảo tôi : "mấy Bà Sờ (Soeur) cứ kêu không có việc gì làm, nên em bảo mấy Bà làm bánh đem đến biếu anh." Thế rồi, trong ngày, mấy bà Soeur lái xe micro-bus khiêng vào nhà tôi mấy mâm bánh bốc hơi nghi ngút. Tôi phê bình : Anh lợi dụng chức vụ để sai khiến mấy bà, tôi nhận bánh mà bất nhẫn ! Anh cười : "Đâu có ! Mấy Bà tự nguyện, mình cho các Bà có dịp làm bánh ngon cho người khác thưởng thức thì mấy Bà vui lắm chứ Em có bắt buộc đâu" ?

Để tỏ lòng biết ơn mấy Soeur, tôi cắt một số bắp cải trong vườn và chọn một chiếc đẹp nhất đem đến Nhà Xứ. Anh tiếp tôi trong phòng riêng, cắt những

bắp cải tôi dành biếu các Soeur vào một chỗ rồi bung chiếc bắp cải đẹp nhất đặt lên bàn thờ Đức Mẹ. Tôi cương quyết : Đùng ! Đùng ! Bắp cải toàn đất cát, không được sạch, Anh để tôi rửa đã !

Anh cười : "Em dâng tấm Lòng của Anh chứ có phải cái bắp cải đâu mà bẩn với sạch !"

Chúng tôi đã kết chặt tình huynh đệ. Tôi đến Nhà Xứ như về nhà mình. Anh cũng lui tới gia đình tôi như nhà Anh. Các con tôi, đứa nào đến tuổi đi học, Anh bắt học ở trường TRÍ ĐỨC. Các con tôi, khi gặp Anh, thay vì Lạy Cha ạ ! lại kính cẩn : Lạy Chú ạ ! làm các bạn đồng học ngạc nhiên hỏi sao dám gọi Cha là Chú ? Các con tôi lại có dịp vênh váo trả lời : Chú tao mà ! Em của Bố tao đó !

Ít lâu sau, quãng năm 1960, Anh cho tôi biết Anh đã xin Vatican cấp cho một học bổng du học tại Pháp. Tôi hỏi Anh tại sao và còn học gì nữa thì Anh nói : Trong Giáo Hội có nhiều Ngành. Ngành Anh đang phục vụ là Ngành TRIỀU lo việc thờ phượng tại các Nhà Thờ. Có ngành LA SAN chuyên dạy học, có ngành JESUITS giúp việc học hành ở cấp cao hơn, có dòng Khổ-Hạnh, có dòng săn sóc người ốm đau, có dòng chuyên về kinh tế, nuôi cừu, nuôi dê sinh lợi. Anh muốn có dịp phục vụ nhiều hơn nên đã xin ROMA cho Anh đổi từ dòng TRIỀU sang dòng JESUITS. Khóa học kéo dài nhiều năm và khi tốt nghiệp, Anh sẽ lại xin về Việt Nam phục vụ.

Trước khi đi Pháp, anh Linh cho chở đến nhà tôi cái piano hiệu LYS anh bảo : Không phải piano của nhà thờ đâu !

Một thời gian, chúng tôi không liên lạc với nhau thường xuyên cho đến ngày tôi nghe Anh đã về nước và gia nhập Dòng TÊN .

Và rồi 1975, và rồi nhóm các Linh Mục dòng Vinh Sơn, các Linh Mục dòng TÊN ngấm ngấm hoạt động chống Nhà Nước Cộng Sản. Các Ngài bị bắt, trong số đó có Linh Mục TRẦN HỮU LINH, bị giam và bị tra tấn ở nhiều nơi. Tôi theo dõi vụ án đến khi Anh được giam tại Khám Lớn HÒA HỮNG, với bảng tù số 8 T.

Tôi đành bỏ Anh ở lại để vượt biên năm 1982.

Con người thánh thiện đó chỉ muốn phục vụ để giúp con người không mất bản tính Con Người, nay còn sống hay đã chết trong lao tù Cộng sản ?

Nguyện cầu TRẦN HỮU LINH, nếu còn sống, sẽ luôn luôn giữ cứng được niềm TIN.

Đầu năm 1995
CÒ HẤP TẮP

Trở lại Scout Park ở Mount Martha (Hoàng Hội)

Trong ngày đầu năm nay, khi rời trại Hội-Ngộ để trở về Melbourne, ngồi trong xe ngoảnh cổ về phía sau nhìn thấy những đám lá khô bị cuốn theo chiều gió cứ bay theo xe như hàng trăm bàn tay đang vẫy chào người bạn Hương-Đạo từ phương xa mới đến thăm Scout Park ở Mount Martha có một ngày đã vội ra về, lòng tôi bỗng nhiên se lại và cảm thấy buồn man mác. Tôi cứ tưởng sẽ không bao giờ được gặp lại khu đất trại đầy sức quyến rũ ấy nữa, vì lẽ tuổi càng ngày càng cao và sức lực thì lại tỷ lệ ngược với tuổi. Quy luật của tạo-hóa làm sao chúng ta cưỡng lại được.

Nhưng may thay, nhân ngày “Tinh thần Trần-Văn-Khắc”, 2-7-95, một khóa hướng dẫn vào nghề Trưởng đã được tổ chức tại Scout Park ở Mount Martha, và tôi đã được dịp trở lại Khu đất trại mến yêu ấy.

Vẫn những hàng cây cao vút, những tảng đá rải rác dó đây xen lẫn với những nẻo đường đầy cỏ dại, nơi đây đã từng in vết chân của biết bao anh chị Hương-Đạo, kẻ mất người còn. Thế rồi tôi cứ lặng lẽ bước dần trên các đường mòn, nghĩ miên man, ngậm ngùi cùng sỏi đá. Gió vẫn thổi rì rào, xen lẫn tiếng chim hót líu lo trên cành cây và tiếng sóng biển từ xa dội đến, tạo nên một khúc nhạc thiên thai khiến tôi lại nhớ đến hai chàng Lưu Nguyễn. Quả thật Thượng-Đế đã tạo ra biết bao nhiêu điều tuyệt đẹp và kỳ diệu trên thế gian này cho chúng ta thưởng thức. Hình như mọi vật trong vũ trụ đều ẩn chứa âm nhạc. Âm nhạc trong không trung, khi gió thổi vi vu, khi mưa rơi tí tách, khi sóng vỗ rì rào, khi chim hót líu lo. Âm nhạc trong tiếng cười khúc khích, trong tiếng nói dịu dàng, trong tiếng khóc nức nở và trong nhịp đập của con tim. Chúng ta hãy thử hòa mình vào những khúc nhạc ấy và sẽ trở thành một âm điệu trong cả cái giai điệu mà tạo hóa đã soạn cho chúng ta thưởng thức.

Vào trong nhà, vẫn cái phòng họp rộng rãi và ấm cúng ấy với hai bức chân dung lớn treo trên tường của Huân-tước Baden Powell, vị sáng lập Phong trào Hương Đạo thế giới và của Trưởng Trần Văn-Khắc, Vị sáng lập Phong Trào Hương Đạo Việt

Nam. Nơi đây, hồi đầu năm, tôi đã có dịp nói chuyện với các em Hương-đạo-sinh về đề tài “Giữ gìn truyền thống dân tộc Việt-Nam”, một vấn đề mà các bậc phụ huynh hằng lưu tâm khi đến định cư tại một quốc-gia thuộc nền văn-hóa Tây phương. Trong tiến trình hội nhập vào một xã-hội mới dựa trên nền tảng đa văn-hóa mà không tìm cách hòa đồng vào cuộc sống mới cũng không được, mà vội vã chạy theo nếp sống mới của Tây phương cũng không nên. Chúng ta nên khuyến khích con em luôn luôn phát triển tinh thần cầu tiến, ham học hỏi cái hay, cái đẹp của xứ người, nhưng vẫn duy trì và phát triển những đức tính và tập quán tốt đẹp của truyền thống văn hóa Việt Nam.

Trong kỳ trại tháng 7 này tôi được dịp nói chuyện với các bạn trẻ Hương-đạo mà đại đa số là các tráng-sinh của tráng-đoàn Trần-Văn-Khắc về đề tài “Giúp ích mọi người”, một vấn đề mà tất cả những ai khi được gia nhập vào đại gia-đình Hương-đạo đều phải long trọng tuyên hứa sẽ thi hành nghiêm chỉnh. Khẩu hiệu của Tráng sinh là “Giúp ích”. Còn các em ấu-sinh (sói con) và thiếu-sinh thì luôn luôn được các anh chị bầy trưởng và thiếu-trưởng nhắc bảo làm việc thiện hàng ngày. Lâu dần các em sẽ tự tạo cho mình cái thói quen tốt là ngày nào cũng nhớ tìm cơ hội để giúp ích mọi người, từ trong gia đình ra đến ngoài xã hội. Văn hào Nguyễn-Du cũng đã từng nhắc chúng ta rằng : “*thiện cần ở tại lòng ta, chữ tâm kia mới bằng ba chữ tài*”. Hướng dẫn cho các em biết phát huy lòng từ thiện sẵn có trong ta là góp phần cải thiện cái xã hội đầy tội lỗi này.

BiPi đúng là một nhà giáo-dục xuất chúng khi ông biết đặt nặng tinh thần giúp ích mọi người vào trong phương pháp giáo dục thanh thiếu nhi. Lòng từ tâm sẽ làm nảy nở thêm nhiều đức tính cao đẹp khác nơi con em chúng ta.

Pascal, một triết-gia kiêm bác-học Pháp đã từng khuyên con gái của ông bằng một câu rất đơn giản nhưng đầy ý nghĩa như sau : “Sois bonne, ma fille, car la bonté contient toutes les autres vertus” (con hãy có lòng tốt, vì lòng tốt bao gồm tất cả những đức tính khác).

Nhân khi nói đến sự việc lòng từ tâm còn cải hóa được những người thụ ân, tôi đã cảm thấy thích thú khi kể cho các khóa sinh nghe câu chuyện trích trong bộ sách “Les Misérables” của Victor Hugo nói về người tù khổ sai Jean Valjean khi được Đức Giám-mục Myriel cho ăn và ngủ một đêm tại nhà của Ngài, sáng hôm sau dậy thật sớm lấy cắp cặp đèn bằng bạc lạng lẽ ra đi, sau đó y bị cảnh sát bắt dẫn trở lại nhà

vị Giám-mục. Cảnh sát hỏi Ngài có phải Valjean đã ăn cắp cặp đèn ấy không thì Ngài điềm nhiên nói rằng chính Ngài đã tặng cặp đèn ấy cho Valjean để làm quà chứ không phải y lấy cắp đâu. Nhờ vậy mà Valjean khỏi bị tù. Nghĩa cử từ tâm cao thượng của vị Giám-mục đã cải hóa được Valjean trở thành một người đầy lòng bác ái, về sau đã cứu giúp được nhiều người khốn khổ, kể cả việc ông tha chết cho tên thanh tra cảnh sát Javert đã luôn luôn theo dõi ông để làm hại ông. Valjean đã lấy lòng nhân ái để đáp lại sự thù hận. Thiện tâm của một bậc chân tu đã tác động mạnh vào thiện căn của một cựu tù nhân đã chịu đựng nhiều đau khổ.

Những lần được đến chung sống với các bạn Hướng-đạo tại Scout Park ở Mount Martha đã mang đến cho tôi nhiều niềm vui khôn tả. Vui vì đây là những dịp tốt để một bạn đoàn cao-niên được bày tỏ tâm tình cùng lớp hậu sinh khả ái, được san sẻ cùng các em một số kinh nghiệm đã thấm thía được trong suốt cuộc hành trình đầy gian nan thử thách đang tiến dần đến bờ vĩnh sinh. Tôi cảm thấy vô cùng thích thú khi được ôn lại dĩ vãng với các bạn cao niên hoặc tâm sự với các bạn trung-niên. Tôi cảm thấy được trẻ lại khi cùng vui đùa ca hát với các bạn trẻ rất hồn nhiên và hoạt bát. Tôi cũng cảm thấy phấn khởi khi nghe các em nói chuyện với nhau bằng tiếng Anh rất thông thạo, nhưng khi các em nói tiếng Việt cũng rất hay và chính xác. Cũng thật đáng mừng khi nhận thấy các em còn giữ được tác phong từ tốn và lễ độ của nền văn hóa truyền thống Việt Nam, không có cái vẻ gì gọi là mất gốc. Ấu đó cũng là những điểm son do ảnh hưởng của phương pháp giáo dục Hướng-đạo mang đến cho cộng đồng huynh-đệ của chúng ta ở nơi đất khách quê người.

Hôm nay, hồi tưởng lại những ngày vui vừa qua tại các trại Hướng-đạo, nhờ cảnh, nhờ người, tôi xin ghi lại đây mấy giòng mộc mạc này để gửi đến những ai đã có dịp viếng công viên Hướng-đạo ở Mount Martha, một địa danh tuy là vô tri vô giác, nhưng có sức quyến rũ và làm cho viễn khách phải vấn vương thương nhớ như Lamartine thuở nào đã từng thốt lên :

Objet inanimé, avez-vous donc une âme
Qui s'attache à notre âme et la force d'aimer.

Melbourne, 22-7-95
HOÀNG - HỘI

Tin thêm về

TRẠI THẮNG TIẾN V Ở ÚC CHÂU

Ngoài những tin đã thông báo từ trước, nay xin thêm các sự kiện mới :

- 1- B.T.C. có thể thu xếp chỗ tạm trú tại Hội-trường Hướng Đạo hoặc các tư-gia cho các trại-sinh ở xa trong khoảng một tuần trước hoặc sau Trại. Hai nơi này đều gần chợ V.N., có thể chứa 60 người.
- 2- Thời tiết mùa Hè (thời gian HỌP BẠN) tại Úc vào khoảng 25 đến 34 độ Celcius, có khi nóng hơn. Nên có nón và kính mát.
- 3- Trại phí gồm chi phí đất Trại và huy-hiệu, khăn quàng Trại (chưa tính chi phí ẩm-thực) = \$45 us nếu ngủ trong phòng có nhiều giường, suốt thời gian trại.
- 4- Ẩm thực : tại trại có Cầu Lạc Bộ do một thân hữu phụ trách, giá phải chăng. Cung cấp nhiều thức ăn uống khác nhau, rất hấp dẫn.

Các đơn-vị. . .(chính quy) tự lo liệu nấu ăn, như đi cắm trại.

- 5- Cần bảo hiểm sức khỏe, vì tiền thuốc men và bác-sĩ tại Úc rất cao.
- 6- Du ngoạn (hấp dẫn!) Trại sẽ tổ chức thăm viếng Canberra và Melbourne từ 5 đến 11-1-96 với sự hỗ trợ của các đơn vị H.Đ.V.N. tại các nơi này. Lộ trình đi và về vào khoảng 2,700 Km. Chi phí di chuyển, ẩm thực và cư-trú (đơn giản) vào khoảng 300 Mỹ-kim.

Cần ghi danh sớm để giữ chỗ. Mọi chi !

- 7- Ghi danh và trại-phí: Phiếu ghi danh cần được đầy đủ chi tiết và gửi về Ban Điều-hành trước ngày 30-10-95. Một số dịch-vụ sẽ dành ưu tiên cho các phái-đoàn ghi tên trước.
- 8- Ban Điều-hành mong mỗi sự đóng góp và giúp đỡ của tất cả các Trưởng và Anh Chị Em H.Đ.S. khắp nơi.
- 9- Mọi chi-tiết, đơn ghi danh, sự đóng góp xin gửi về Ban Điều-hành trại : Thắng Tiến V, P.O. Box 118, Cabramatta, NSW 2166. Australia.
Tel : (612) 726-0222. Fax : (612) 725-7063
- 10- Những Trưởng "SUR" đi HỌP BẠN T.T. 5, xin cho biết, Liên Lạc xin "biểu không" đơn xin ghi danh. Sướng chưa !

Liên Lạc

Tìm hiểu Đông Y và Tây Y

Liên Lạc : *Cành Nam là danh-hiệu của một vị Lang Tây và cũng là một trong những niên-hườn g của Xóm Montréal. Thế theo lời yêu cầu của Liên Lạc, anh đã viết thật ngắn và gọn, mặc dầu vẫn đầy đủ và dễ hiểu. Với kinh-nghiệm lâu dài về cả 2 địa-hạt Tây-Y và Đông-Y, anh sẽ phân tích cho ta rõ giá-trị của Đông-Y, một vấn-đề đang được sách báo nghiên-cứu và thảo luận rất nhiều.*

Muốn hiểu Đông-Y và Tây-Y một cách dễ dàng, ta cứ lấy 1 bệnh (thí dụ : bệnh suyễn) rồi xem Bác-sĩ Tây-y và Thầy thuốc Đông-y chữa trị như thế nào.

1.- Cách chữa của Tây-Y :

- Bác-sĩ hỏi bệnh và khám bằng cách nghe phổi, gõ ngực, đo huyết áp v.v...

- Rồi cho đi thí nghiệm đàm

- Rọi RX

- Trắc nghiệm ngoài da để tìm chất dị ứng gây ra bệnh suyễn

- Thuốc dùng :

thuốc chống co rút cuống phổi = β adrenergique

thuốc chống đờm nhớt = Théophylline

thuốc chống viêm = Corticosteroides

- Và nếu nặng, rất khó thở = O₂

2.- Cách chữa của Đông-Y :

- Để định bệnh Thầy Lang dùng 4 phép :

Vọng, Vấn, Vấn, Chẩn

- Sau khi nắm vững các thay đổi về Khí huyết, có thể chia suyễn ra 2 trường hợp khác nhau :

- Suyễn thực : Khí đàm nhớt quá nhiều và gây ra khó thở, ho nhiều và xuất mồ hôi, lo lắng v.v...

Bệnh ở phổi

- Suyễn hư : Bệnh ở thận : thận hư không nạp được Khí do phổi đưa xuống và khí đưa ngược lên phổi gây ra khó thở, khô khè v.v....

- Trị liệu khác nhau :

-Nếu suyễn thực : phải tả đờm rãi và bổ Tỳ

-Nếu suyễn hư : phải bổ thận và bổ phổi

Như vậy 2 nền Y-học rất khác nhau.

CÓ 3 ĐI BIỆT GIỮA 2 NỀN Y HỌC.

Điểm 1 :

Tây y làm việc theo khoa học thực nghiệm = quan sát kỹ, nắm vững liên hệ giữa nguyên nhân và triệu chứng, đi từ dẫn dụ đến phức tạp, phân tích kỹ càng rồi mới tổng hợp

Đông Y ngược lại đi từ quan niệm tổng quát "Thần học về cấu tạo vũ trụ theo Lão Tử" (Théologie cosmogénique taoiste).

Theo Đông Y về việc vũ trụ được điều khiển bằng Khí (énergie) = Khí làm cho mặt trăng quay chung quanh trái đất và trái đất quay chung quanh mặt trời.

Thân thể người ta được coi như một tiểu vũ trụ trong đó các tạng phủ hoạt động và kết hợp với nhau thành một đơn vị duy nhất, nhờ Khí trong người - Khi Khí được thăng bằng, người ta mạnh khỏe - Khi Khí mất thăng bằng người ta bị bệnh.

Thí dụ, Một người uống rượu quá độ khí dương ở gan sẽ tăng, khí âm ở thận không kiểm soát nổi và người đó mắc bệnh.

Tây Y quy lỗi gây bệnh cho vi trùng, vi khuẩn, dị ứng và cố gắng giết các nguyên nhân gây bệnh đó.

Đông Y đặt trọng tâm điều trị vào việc vận hồi lại sự thăng bằng của Khí, chú trọng vào tạng phủ của bệnh nhân hơn là vi trùng, vi khuẩn.

Điểm 2 :

Một cách tổng quát, Đông Y coi thân thể như một đơn vị duy nhất có Khí điều hành phủ tạng. Phổi thận gan tâm tỳ liên hệ mật thiết = 1 phủ hay tạng bị bệnh dễ gây ảnh hưởng đến các phủ hay tạng khác, và dĩ nhiên đến toàn thân người bệnh.

Tây Y trái lại phân tích từng tế bào, từng bộ phận và quan niệm bộ phận nào đau không dính dáng đến bộ phận khác. Vì vậy, trước 1 bệnh bao tử, Bác-sĩ chỉ chữa bao tử không cần biết đến gan phổi hay tim, tỳ bao quanh bao tử. Thực sự thì đau bao tử có thể gây bởi ăn uống vô độ, mà cũng có thể do gan quá

vượng lấn áp bao tử hay do tâm xúc động tinh thần căng thẳng. Cũng theo lý luận ngũ hành, nói đến bệnh tim hay bệnh gan không thể nào quên được thận. Vì vậy một triệu chứng sẽ hoàn toàn vô nghĩa nếu ta tách nó ra khỏi hệ thống ngũ hành. Tất cả triệu chứng của bộ phận bị bệnh phải được hợp với triệu chứng các phủ tạng khác, tất cả sẽ hợp thành 1 hội chứng chặt chẽ để giúp định bệnh và điều trị.

Di Biệt 3 :

Một bệnh luôn luôn biến chuyển vì sự mất thăng bằng của Khí luôn luôn thay đổi theo ăn uống, tinh thần, môi trường của người bệnh : bệnh hôm nay không giống với bệnh hôm qua và sẽ khác bệnh ngày mai.

Người bệnh này không giống người bệnh khác tuy rằng cũng đau bao tử. Đông Y nói không có “bệnh” mà chỉ có người bệnh với những sự hỗn loạn về Khí của họ.

Khi Tây Y gọi là “huyết áp cao” thì Đông Y gọi là “can hỏa thượng viêm”. Khi Tây Y gọi là “loét bao tử” thì Đông Y gọi là “ Vị hỏa ” can hỏa hay vị hỏa có thể tăng hay giảm tùy ngày.

KẾT LUẬN :

Xem như vậy, cơ cấu và lý luận lâm sàng của Đông Y và Tây Y quả là khác nhau. Không thể nào đem Đông Y giảng nghĩa cho Tây Y hay ngược lại. Đó là việc làm vô nghĩa vì không có căn bản chính đáng .

Cảnh Nam

GÓP VUI

Được hồng thiếp của Anh Chị Đinh-Hồng-Phong (Sóc Kinh Bắc) sẽ làm lễ vu-quy cho cháu : Đinh-Khánh-Phụng đẹp duyên cùng Cậu Vinh Trường-Sơn, thứ nam của Ông Bà Nguyễn Phước Bửu Tương.

Hôn lễ sẽ cử hành tại Anaheim, California vào ngày 19-8-1995.

Anh Chị Đ.H.P. lại còn gửi cả thiệp mời qua dự lễ cưới và tiệc mừng.

Nhân dịp đặc biệt này, chúng tôi xin chúc mừng hai Họ được thêm Dầu thêm Rể. Hai cháu Trường-Sơn và Khánh-Phụng vui sống đầm ấm bên nhau lâu dài, riêng Anh Chị Phong, chúng tôi xin cảm ơn thân-tình mà Anh Chị đã dành cho chúng tôi.

LIÊN LẠC
Và vợ chồng Nguyễn Trung Thoại

Vui Hoài Ngàn Năm

Đáp lời

Trưởng BẠCH THU HÀ
Liên Lạc số 15 tháng 6/95

Đời người dịp tốt bao lần
Bỏ qua vượt mất tần ngần tiếc thời
BiPi lời dạy xa xôi ...
Lòng tôi từ đó thương người tai ương

Một ngày Hương Đạo còn hương
Nẻo thiện giữ mãi con đường đẹp tươi
Làm sao đem lại nụ cười
Cho người cơ cực trút với khổ sầu

Hồng trần biến đổi bể dâu
Bác ái đức quý bền mầu thế gian
Mỗi lần nhớ lại muôn vàn
Nụ cười thâm kín gửi làn gió bay

Anh em siết chặt vòng tay
Cùng nhau ngỏ ý, gửi mây nụ cười
Nhớ ngày tuyên thệ giữa trời
Một ngày Hương Đạo trọn đời có nhau

Quốc biển rồi cũng qua mau
Gian nan rồi cũng "qua cầu gió bay"
Lạc quan vững chí không thay
Tuổi hạc hăng hái như ngày đẹp xuân

Làm lành thì dứt băng khuâng
Cửa lòng mở khắp xa gần lọ ai
Việc phải tâm định đêm dài
Liên Lạc huynh đệ "Vui Hoài Ngàn Năm"

Cựu Bầy Trưởng HDVN Châu Đạo Hậu Giang
Đơn vị Châu Đốc - Sóc Trăng
HỒ RỤNG RĂNG (Võ Văn Hơn)

Ăn Uống và Sức Khỏe

BẢO NGUYỄN

(tiếp theo kỳ trước)

- **Đảng sâm:** Vị bổ, thêm khí, nuôi huyết, sinh tân, dùng chữa các chứng khí hư, mồ hôi trộm, miệng khát, tiêu chảy thường phối hợp với Bạch truật, Phục linh, Cam thảo.

- **Phục linh:** Một thứ củ mọc ở rễ thông, hơi ngọt, tính hòa bình, dùng chữa các chứng thủy thũng tiểu ít; có tính lợi thủy thấm thấp, kiện tỳ, bổ dưỡng dùng cho chứng tỳ suy yếu, tiết tả (tiêu chảy), thường phối hợp với Bạch truật, Ý dĩ nhân, Liên nhục (hạt sen); dùng cho chứng biếng ăn, ăn không thấy ngon, thường phối hợp với Bạch truật, Trần bì; có tính làm cho tim và thần trí được an ninh; dùng trị chứng tim hồi hộp mất ngủ, thì dùng loại đặc biệt "phục thần"; trị mất ngủ thì thường phối hợp với Viễn chí.

Từ năm 1983 đến 1988, một số y sĩ Mỹ và Tàu Cộng làm một cuộc khảo cứu mệnh danh là Dự Án Dinh Dưỡng trên lãnh thổ Trung-Hoa, phân tích tình trạng ăn uống và bệnh tật của 6,500 người trong 65 quận, trong mỗi quận lại phân tích 367 yếu tố dinh dưỡng do từ phân tích máu, nước tiểu và các mẫu ẩm thực phẩm. Trong cuộc phỏng vấn của Sharon Bloyd-Peshkin, người được hỏi là T.Colin Campbell nhà sinh-hoá-học dinh dưỡng Campbell thành viên của Dự Án trên.

Hỏi: Tôi xin hỏi ông cái mà mọi người muốn biết là khi nhìn vào cuộc khảo cứu Trung-Hoa này: Có vấn đề gì không khi cho di chuyển những dữ kiện từ một dân tộc Á-Châu sang một dân tộc Âu Mỹ?

Đáp: Có một vài người nói như vậy. Theo quan điểm của tôi thì không có khó khăn nào. Có hàng trăm cuộc khảo cứu cho thấy rằng nếu cô nhìn vào cái nguy cơ bệnh tật, tỷ dụ trong những người Á Châu sống tại nước nhà họ và rồi nhìn vào cái gì xảy ra cho nguy cơ bệnh tật của họ khi họ tới một xứ như xứ này và thay đổi lề thói ăn uống của họ, thì cô thấy rằng khi họ tới đây, họ mắc phải những bệnh tật mà chúng ta mắc. Họ thay đổi hoàn toàn.

Hỏi: Vậy khi họ ăn loại dinh dưỡng của chúng ta, họ có thể sẽ trở thành Âu Mỹ, theo như những mục tiêu của công cuộc khảo cứu?

Đáp: Chắc chắn. Và như vậy, theo quan

điểm của tôi hiển nhiên cho bất cứ ai, nếu họ thay đổi loại dinh dưỡng của họ và những đặc điểm của lề thói sinh hoạt của họ, cũng hiển nhiên có thể chịu lấy đồng cái nguy cơ bệnh tật nhỏ như vậy.

Và ngẫu nhiên, muốn có được tất cả các chất bổ mà chúng ta cần với loại và số lượng thích đáng, loại dinh dưỡng của chúng ta phải được thêm phong phú thật nhiều với các thực phẩm thảo mộc như chúng ta có thể làm được.

Chúng ta hãy ăn một số rễ, củ và thân cây, và lá hoa, một pha trộn để chúng ta có được mỗi thứ một ít.

(Bài phỏng vấn này đăng trong tạp chí Vegetarian Times số 176, April 1992 - tr.43 và 47).

Tóm lại, những điểm quan trọng là: Loại dinh dưỡng Âu Mỹ thiên trọng về thịt mỡ động vật, đồ tinh nhuyễn, sữa đường cần phải thay đổi.

- Mức lượng mỡ thịt ăn 30% là còn quá cao (mức này toàn quốc đặt ra);

- Ăn uống quá tinh nhuyễn pha chế là sai;

- Cần phải ăn sơ xác (fiber) mới được;

- Cần phải ăn đủ các loại rau cỏ, củ rễ, thân cây, hoa trái và lá cành.

(Một tín đồ Phật tử xưa đã từng nói: "Con voi chỉ ăn có lá cây mà rất lớn mạnh").

Trở lại vấn đề ăn uống của dân Việt ta, từ xưa đến nay trong nước nói chung thì đại đa số dân chúng chỉ ăn cơm. Nếu như vậy, thử tưởng tượng 72 triệu dân Việt mỗi năm cần đến một số lượng gạo rất lớn, hướng chi là Trung Hoa lục địa với hơn một tỷ dân và Ấn Độ với hơn 800 triệu! Cho nên, dân Trung Hoa chạy ăn cũng quả thật là rất mệt! Vì vậy một nhà báo Mỹ nói đùa: "dân Tàu ăn bất cứ vật gì bay trên trời trừ cái máy bay, và bất cứ vật gì chạy dưới đất trừ cái xe lửa." Chẳng qua là một câu nói đùa thôi, xin quý vị quân tử Tàu đừng giận.

Sự ăn uống rất cần để thân thể được Khang kiện

Tôi đã được nói chuyện với nhiều người bệnh và khuyên họ nên thay đổi cách ăn uống

đi để bệnh khỏi trở lại và đỡ phí tiền vô ích thì đa số đều hoảng sợ. Tuy rằng họ đang bị bệnh nặng có thể lâm nguy nhưng họ lại sợ phải ăn uống kham khổ hơn là sợ bệnh.

Bác sĩ Nhật OSHAWA, người chủ xưởng ăn cơm gạo lức muối mè, là một trong những người bệnh rất nặng trước khi nghĩ đến dinh-dưỡng. Gần đây hơn, hai bác sĩ Mỹ gặp lúc bệnh gần chết mới thay đổi cách ăn uống và nhờ đó hồi phục được sức khoẻ và có được một đời sống hạnh phúc và có ý nghĩa.

Sau đây, xin lược kể kinh nghiệm của hai bác sĩ Mỹ Antony J.Sattilaro và bác sĩ Robert Haas, một người nguyên là bác sĩ trưởng bệnh viện, còn người thứ ba là chuyên viên dưỡng sinh và học sĩ, cố vấn cho đương kim quán quân quần vợt Martina Navratilovan.

Trong cuốn "Recalled by life", bác sĩ Anthony J.Sattilaro cho biết là ông vào học Đại học Rutgers ở New Jersey, chuyên về môn sinh-vật-học và tốt nghiệp hạng tối danh dự; sau đó ông được nhận vào học trường thuốc Hahemann ở Philadelphia và bốn năm sau đậu bằng Bác sĩ. Rồi ông vào học chuyên môn về tê mê tại bệnh viện Hartford trong hai năm, vào phục vụ Không lực Hoa-Kỳ hai năm. Đến năm 1962 ông giải ngũ vào làm việc tại bệnh viện Pennsylvania ở Phila và trong 12 năm liền, có một cuộc sống rất thoải mái, việc làm tốt, lương cao. Đột nhiên, ông cảm thấy chán nản, vào mùa hè năm 1977 ông bỏ đi học về Quản trị các bệnh viện công cộng tại trường Thương mại Harvard. Sau khi hoàn tất chương trình học này ông được mời giữ chức giám đốc bệnh viện Methodist. Lúc đời đang lên hương như vậy, vào ở một ngôi biệt thự lớn ở bờ biển Long Beach Island, tay nâng một ly lớn Whisky v.o., nốc từng hơi dài, là ông đã biết ông bị bệnh ung thư hòn đá và ung thư tiền lập tuyến (prostatic cancer).

Đây ông tả:"Khi bác sĩ Prehamy nhìn vào sườn thứ sáu bên trái của tôi, ông thấy một cái ung lớn bằng trái mận mọc ra ở ngoài sườn. Ông bèn nhìn kỹ nhìn kỹ xem cái ung đó có lan sang những sườn khác hay phổi không. Cái sườn thứ sáu liền được ông dùng kéo cắt đi để đem gửi khám nghiệm. Sau nhiều ngày trông đợi buồn chán, kết quả được cho biết là ông bị ung thư cả ở trong xương sườn, vai, xương sống, sọ, tất cả

đều nguy hiểm đến tánh mạng. Rồi đó hòn đá bên trái cũng phải cắt bỏ đi. Đau đớn, hy vọng, định bệnh vẫn là ông chỉ còn sống được ba năm là cùng, cơ thể chỉ là 18 tháng mà thôi. Ông loay hoay tìm cách nói cho mẹ ông hay là ông cũng bị bệnh ung thư, "nhưng chỉ nhẹ thôi, có thể trị được". Sau cùng bà mẹ nói:"Bố mày đã biết từ lâu rồi. Ông bảo "Tony nó cũng bị ung thư đó!". Sáng hôm sau, cha ông chết lúc được 69 tuổi, vì bệnh ung thư.

Sau khi chôn cất cha rồi, ông lái xe theo siêu xa lộ New Jersey để về Phila, và ông cho hai người đứng chờ cạnh đường đi nhờ: Sean Mclean và Bill Brochcracher, vừa tốt nghiệp một trường dạy nấu ăn thiên nhiên. Giữa đường, câu chuyện đi đến đoạn ông nói về cha ông và ông, các cuộc giải phẫu của ông vừa qua. Sean nói ngang tàng:"Này bác sĩ, ông cũng biết đó việc gì mà chết! Bệnh ung thư đâu có phải khó chữa" Tiếp theo:"Này ông hãy nghe tôi:" Ung thư là kết quả tự nhiên của ăn uống bừa bãi. Khi ông ăn quá nhiều thịt bò, sữa, trứng, các thực phẩm tinh chế, như bột trắng và đường trắng, các thực phẩm ướp nhiều chất bảo trì, thì ông sẽ bị ung thư. Nếu ông không chết vì bệnh tim trước, nhưng ông có thể gỡ trị được bệnh, nếu ông thay đổi cách ăn uống, ăn toàn gạo lức và rau. Nhiều người đã làm như thế. Ông cũng làm được như vậy mà!" Đó là bước đầu, và ông bác sĩ này không tin. Vài tuần sau đó, trong khi ông bị cơn bệnh hoành hành, thì Sean gửi cho ông một cuốn sách. Ông bực mình xem qua định ném vào xọt rác, thì ông chợt nhìn thấy tên bác sĩ Ruth Schaeffer, người làm chứng miêu tả cách trị bệnh tốt bằng cơm gạo lức. Ông liền lật mở điện thoại niên giám, và tìm được số điện thoại của bà ấy. Quay số rồi nghe có tiếng đàn ông đáp:

- A-lô, có bác sĩ Ruth ở nhà không?

- Ông có quen vợ tôi không?

-Không, tôi không được quen biết bà, nhưng tôi thấy tên bà trong cuốn sách, và không biết tôi có thể nói chuyện với bà về việc đó không vậy?

- Tôi rất tiếc, vợ tôi không có ở đây. Bà ấy đang hấp hối ở bệnh viện.

- Ô, tôi hiểu. Ông đã trả lời giùm câu hỏi của tôi. Cách dưỡng sinh đó không chữa được bệnh ung thư !.

(xin xem tiếp kỳ sau)

Thư Bạn

Theo lời yêu cầu của một số Trường Bản tin Liên Lạc xin trích đăng một số thư của quý Trường gửi đến để biết tin tức với nhau, trong tinh thần huynh đệ Hướng-Đạo để cùng thương lâm, không ngoài mục đích tưởng nhớ đến nhau. *Nguyễn C.K.*

(Xếp theo thứ tự thời gian nhận được).

* Tr. Bùi Năng Phán (Hòa Lan)

... Em vừa nhận được Liên Lạc số 15, đọc hết ngay và được biết thêm tin tức của một số Trường "thân yêu" tưởng chừng vĩnh viễn mất liên lạc.

"Đội ơn Liên Lạc"

Trong mục Tin Tức Hội Đồng Trung Ương, có nhắc đến Trại Hợp Bạn thứ 18 tại Hòa-Lan từ 1 đến 11-08-95 nói rằng : Chi phí trại tương đối cao, nên Hướng Đạo Việt Nam khó tham dự đông. Phải nói rằng chi phí trại " quá cao" mới đúng.

Hướng Đạo Hòa-Lan ảnh hưởng nặng nề " Xã-nghĩa" (giống như tổ chức xã-hội Hòa-Lan) do đó, họ đã ấn-định trại phí theo Thế-giới thứ Nhất, Các Hướng-Đạo-sinh đến từ thế-giới thứ hai sẽ được hưởng sự trợ giúp ít nhất là 50%. Các nước thuộc thế-giới thứ ba (như Việt Nam ta) nếu có ý định tham dự, sẽ được hưởng quy chế đặc biệt. Họ phân ra Nhất, Nhì, Ba như vậy cho công bằng và mang ý nghĩa tương trợ thôi, chứ làm gì có hai, ba thế-giới ...

Tuy nhiên, nếu có Trường nào muốn tham dự Trại mà ngại chi-phí cao, thì em thấy có 2 cách tham dự rẻ tiền :

1- Ghi danh vào nhóm tình nguyện : nhóm này hiện đã có khoảng 8.000 Trường đã ghi danh, và theo thông báo thì còn cần đến 4.000 người nữa. Nhóm này cũng phân ra các tiểu-trại, chứ không nằm chung một chỗ.

2- Mua 10 vé viếng trại (130 \$US) là có mặt đủ 10 ngày. Ban đêm (nếu muốn) có thể cắm lều ở các trại (camping) chung quanh, tiện nghi và tự do hơn.

Hiện trong danh sách chính-thức thấy có tên một số Việt Nam rồi, có cả trong danh sách tình nguyện. Riêng trong danh sách viếng thăm trại thì

chưa kiểm soát được, nhưng chắc chắn có (Việt Nam) nhiều.

Một danh mục các huy hiệu và vật kỷ niệm Trại đã được phát hành, tháng 7/95 sẽ phát hành tem Hợp-Bạn (1\$US) giá cũng rất cao. Trường nào muốn có thì cho biết địa-chỉ sớm. Vài hàng tin Anh hay, kèm cái huy hiệu chính thức của Trại.

* Tr. Cáo Lăng-tử.

Em vừa gửi thư cho Trường xong thì ông Joop (một Trường Hòa-Lan) đem đến cho em 100 con tem Hợp Bạn 18, vừa đưa, ông vừa nhắc nhở " Không đẹp, chúng nó làm ăn bê bối quá ... "

Em liếc nhìn con tem mới sắp phát hành : Hình một H.Đ.S. cỡi trần, khăn quàng không có nút đet, còi đeo tế xuống đến rún, giày mũ không thắt dưới cằm, balô đeo một tay ... trông đến chán, nhưng em vẫn mở giọng " ngoại giao" : Tạm được, nhưng nếu ... Chưa kịp nói thì ông ta đã phụng ngay : Thế này mà anh bảo tạm được à ? Không tạm được tí nào cả. Tôi mang đến cho anh 100 con tem như đã hứa. Phần tôi, tôi sẽ không bao giờ xử dụng con tem này. Hòa-Lan có thể như thế này sao ?

Quả vậy, con tem vốn là một " sứ giả" đi khắp thế giới mang thông-diệp của một dân tộc đến một dân tộc. Thế mà con tem Hợp Bạn Trắng Bom của Việt Nam, hình H.Đ.S. ăn mặc chỉnh tề, mang gậy, nạng lên đường. Việt Nam là xứ nhiệt đới đấy, nóng lắm thì cũng chỉ xắn tay áo thôi. Khi một H.Đ.S. mặc đồng-phục, dù chỉ quên cài một cái nút áo cũng chưa đủ gọi là chỉnh tề.

Em cũng mở cho ông ta coi tem Hợp Bạn 1971 tại Nhật-Bản, có in hình Tr. Trương Trọng Trác mặc đồng phục rất gọn. Tiện dịp, em lôi ra xấp báo

Tự Lực số nằm trên cùng, trang nhất có in hình Trường (Ngựa) và Trường Nguyễn-Đức-Phúc . . . Trường hồi ấy đẹp trai và chịu khổ, chứ không khổ chịu như bây giờ . . .

(Thư tiếp của Cáo Lãng Tử). Có thêm 4 Trường muốn đọc Liên Lạc, nhờ em góp tiền tem. Cũng xin nhờ Anh coi lại danh sách độc-giả để điều-chỉnh và xóa bỏ những tên lười liên lạc và đóng góp. Anh em ở đây cũng đã được thông báo : những ai muốn nhận Liên Lạc thì trực-tiếp với Anh. Em cũng đã nhận được thư của anh Thư và địa-chỉ mới, như vậy trước sau gì, em cũng sẽ tìm ra địa-chỉ anh Thám.

Riêng các Trường trong nước, nay đã có một toán Huấn-Luyện, em đề nghị Anh liên lạc với các Trường ấy mở một trương-mục tại Vietcombank, để anh em ở ngoài có thể đóng góp giúp đỡ trực tiếp và cụ thể. Kính chúc Anh, Chị

Liên Lạc: *Đọc thư chàng Lãng-tử họ Bùi thích thú quá ! Vừa nêu vấn-đề ra, có giải pháp ý kiến liền, khỏe ru !*

Lại có thêm mấy tấm quảng bá 18th World Jamboree ở Hòa-Lan : "Future is now", Màu sắc thì vui mắt thật, nhưng thấy không đẹp mấy. Còn con tem (2 con dán ở bì thư, đóng dấu Bưu-điện đen sì) chỉ thấy thoang thoang, " Cà chớn" như nhận xét của C.L.T. vậy, chả giống ai ! Có phương tiện mà không biết xài, lếu láo quá ! Hoàn toàn đồng ý với quan niệm của C.L.T. : Con tem gửi đi khắp hoàn vũ là một sứ-điệp quan trọng. Trên đời này, có nhiều chuyện lạ và oái ăm. Nhớ lại vào những năm 1975-80, nước X.H.C.N. Việt Nam phát hành tem thư, có con vẽ hình đám du kích rừng đen mã tấu, vắc súng trường hạ máy bay Mỹ, phụ-đề phía dưới : Kỷ niệm ngày 19-2-71 : Dân quân ta đã hạ được 4,142 máy bay giặc. Sau này, Mỹ đòi hỏi cốt các "giặc lái", các chú chổi : dẫu có nhiều thế ? Gậy ông đập lưng ông, tội nghiệp mấy ông đỉnh cao trí-tuệ thật !

Các Trường đã ghi danh (4) là độc giả Liên Lạc dài hạn, đã nhận từ số 15 trở đi. Còn các chú lười thư từ hay lười đóng góp, sẽ tái xét theo đề-nghị của Cựu T.Q. Mai-Xuân-Phú.

Về đề-nghị mở trương-mục Vietcombank giúp bên nhà, sẽ tham khảo ý-kiến anh em bên ấy, cần nhắc lợi hại, sẽ xin thông báo sau.

Câu chót : Cố qua Sydney họp Bạn Thăng Tiến 5 không ? Cho biết trước để cùng vui. Rất thân ái,

* Tr. Nguyễn-Đức-Diên (Seattle) "Alpha 13 - Chồn chăm lo"

(Bức thư dài 4 trang, chữ viết nhỏ, thêm 4 bài thơ, ba tấm hình và bài tường thuật thành lập Hương Đạo Trường Niên Xóm Seattle).

. . . nhận được thư của Trường và báo Liên Lạc, em thật cảm động và cảm nhận lòng mình không còn bờ ngỡ, lạc loài, cô đơn nữa !

Rất cảm kích những lời nhắn nhủ dặn dò của Trường. Thật lòng mà nói, sinh hoạt Hương Đạo hải ngoại khó hơn nhiều ! Em đã đi sâu và tìm hiểu nguyện vọng cùng tâm tư của các em, và điều này em đã làm được. Anh Tuấn Việt cũng đồng quan điểm về cách sinh hoạt đó, và các em trong Tráng và Thanh-đoàn ở đây cũng tin tưởng, cảm thông và cởi mở với em nhiều. Cái phần thưởng là ở chỗ đó Trường ạ ! Tuy không được 65% như Trường mong, nhưng ít ra cũng được 50% hơn lúc em chưa nhập cuộc. (Xin lướt 2 trang).

Ở đây, được các Trường tập-sự khác, ngoài Anh Hoàng-Hải (Phó Chủ-tịch Ban Thường-vụ Cộng - đồng) còn có Cha Quản-nhiệm rất nhiệt-tình với Hương Đạo, bởi Cha có qua lớp Huấn-luyện khóa Tuyên-Úy lúc còn ở Saigon, có Anh Nguyễn-Công-Khanh, Anh Hữu-Hùng, Chị Quyên Cựu Bầy-trưởng v.v... Hơn nữa còn có quý Trường Lộc, Tr. Giải, Tr. Toàn ở Oregon và Trung Ương thì có . . . chỉ bảo và yểm trợ. Em sẽ bước vững và sẽ không còn cô đơn. Nay Hương Đạo Trường Niên đã thành hình (kèm theo bài tường thuật và hình ảnh). Sau thời gian Khóa Huấn Luyện Dự-Trưởng sắp tới, anh em dự tính lập Ban Bảo-trợ, rồi kiếm một chỗ làm thư-viện Hương Đạo, dự kiến sẽ có triển lãm các đồ thủ công, sách báo Hương Đạo v.v..., nhưng đó là chuyện những ngày tới, như xin 15 phút trên đài phát thanh, hoặc 1 trang trong một tuần-báo . . . Không nhằm mục-đích là quảng bá lý tưởng và phương pháp giáo-dục Hương Đạo (xin lướt qua 1 trang).

Liên Lạc : *Nhận được phong-bì rất phong phú. Cám ơn mấy tấm hình sẽ đăng trong Liên Lạc để các nơi biết . . . dung nhan của các Trường Xóm Seattle. Còn thơ thì phong phú quá ! Sẽ lần lượt phổ biến những bài nào có . . . , đính lưu xa gần đến Hương Đạo. Bức thư dài của Trường viết thật chân tình và Ngựa này xin cám ơn Trường đã tin cậy nên đã giải bày tâm sự.*

Bây giờ Trường đã đồng ý với Ngựa này là "Sinh hoạt Hương Đạo ở hải ngoại khó hơn bên nhà

nhiều". Ở Montréal cũng như vậy, như Trường Ngô-Văn-Lân, Tr. Lê-Ngọc-Diệp và một số Trường Việt Nam khác vừa mới sang, hoặc ở đảo (trại tỵ nạn) đến, lúc đầu lòng tràn đầy nhiệt huyết, quyết đem kinh nghiệm Hương Đạo của mình để . . . cùng nhau sinh hoạt, nhưng tưởng vậy té ra không phải vậy! Thời thì hãy làm được chi hay đó, miễn là lòng mình tận lực với phong trào là được. Ngựa hết sức tán phục câu "nhập gia tùy tục" mà Trường đã nêu trong thư - như lời Trường muốn, Ngựa sẽ cố gắng viết thư riêng gửi Trường, mặc dù rất rất bận. Chúc bền chí và hãy mở rộng vòng tay đón nhận những người thiện tâm, và nên nhớ câu của đàn anh Tuấn Việt :

"Dưới những bóng mát con đường chúng ta đang đi thiếu gì chông gai, trắc trở, không biết đâu mà lừng trước được!".

* Ban Đoàn Lê-Cao-Phan.

(Xin lướt qua 27 giòng) . . . Từ Liên Lạc của chúng ta do anh em Montréal chủ trương, tôi hy vọng vẫn ra đều và bay tỏa khắp năm Châu. Đó là một dây liên lạc tình cảm khá quan-trọng giữa các anh chị em đồng chí-hương đưa một chủ -thuyết giáo dục vào cuộc đời đầy rẫy những suy thoái và đọa đày. Phép tu ấy ắt phải nhiệm mầu. Tôi vẫn luôn luôn ái ngại cho thế hệ con cháu chúng ta sinh trưởng ở nước ngoài, lấy kinh nghiệm mắt thấy tai nghe ở Canada và ở Mỹ trong thời gian ngắn ngủi tôi có dịp viếng thăm Cali dịp Tết Ất-Hợi trước khi tôi rời Calgary.

(xin lướt qua 19 giòng). Thư này gọi là để giữ mối giây liên lạc với Anh, một người bạn đã vì thương mến mà có khá nhiều cử-chỉ vàng ngọc với tôi, điều thật khó quên dù xa xôi vạn dặm.

Thân mến chúc Anh Chị Thoại, mọi điều tốt đẹp cũng như cả gia-đình. Anh Thoại cho tôi giữ một nắm tay thân mến đến tất cả các Huỳnh-trưởng Hương Đạo Tráng niên quen biết. Tôi đã có thư cho Tr. Nguyễn Xuân Linh ở Calgary và một cuốn Kiều tặng Tr. Cát .

Liên Lạc : Đã gửi Liên Lạc đến địa-chỉ mới của Anh, hy vọng Anh nhận được. Các báo Liên Lạc gửi về, sẽ xin hết sức tận trọng. Khi viết, tránh sự phiền phức đến cho anh em bên nhà. Không nhận tin gì mới của Cụ Tư Đồ, cũng như ông bạn ở Longueuil - Brossard . Xin xem như đã qua. Trường Vĩnh-Đào có gửi thư hỏi địa-chỉ một người quen cũ, chắc Anh đã nhận được thư ấy mà tôi đã chuyển ngay sau khi nhận. Từ nay, Ngựa sẽ ít có dịp tiếp xúc với Anh, người đã đóng góp rất nhiều cho Hương Đạo Trường Niên, và

cả cho Liên Lạc nữa. Xin Anh giữ chặt mối dây cùng anh em Hương Đạo chúng tôi, người Ban-đoàn mà anh em Hương Đạo chúng tôi, và riêng Thoại này, hết lòng ngưỡng mộ.

* Tr. Trần-Ngọc-Đại "Ngựa Trắng Đường Xa" (Florida).

Năm ngoái, sau lần gặp lại Trường tại Orlando, chúng tôi không biết đến bao giờ mới có thêm cơ hội để được đón tiếp Trường. Mới đây tôi có nghe phong thanh rằng Trường chưa quên chúng tôi và sẽ trở lại Orlando trong vòng tháng 7 này. Vậy xin Trường vui lòng cho biết lộ trình để chúng tôi sắp xếp thì giờ và chuẩn bị. Qua tờ Liên Lạc số 14 chúng tôi được tin Hội Trường Niên Hương Đạo Việt Nam đã lập ra V.P. Trung Ương (Làng Bách Hợp) và các Phân Hội gồm có : Làng Âu-Châu, Làng Á-Châu, Làng Mỹ-Châu, Làng Úc-Châu, v.v... Chúng tôi nhận thấy danh xưng "Làng Florida" của chúng tôi không còn thích hợp vì không thể đặt ngang hàng với "Làng Mỹ-Châu" được. Vì vậy, Ban Hội Đồng Làng của chúng tôi đã họp và đồng ý với danh xưng Làng Florida ra "Xã Florida". Sự thay đổi gượng ép này chỉ là tạm thời cho đến khi nhận được sự hướng dẫn của VP Trung-Ương.

Thưa Anh, năm ngoái tôi rất vui khi gặp lại Anh Chị một cách bất ngờ. Phong độ của Anh có thua chi mấy lần gặp Anh tại Toronto và San Jose. Phải chăng là nhờ sự săn sóc chu đáo của Chị.

Chúng tôi xin gửi lời thăm chị Thoại, cầu chúc Ngựa C.K. luôn luôn được sung sức để tiếp cùng với quý Trường khác lèo lái con thuyền Liên Lạc vượt sóng đến năm châu bốn biển. (Kèm theo đây 20 MK xăng nhớt cho Liên Lạc).

Liên Lạc : Xin cảm ơn Trường đã nhắc lại chuyện gặp gỡ nhau cách đây hai năm về trước. Hôm đó thật vui mà Trường (và chị Đại) là người Anh Cả của buổi hội-ngộ. Trong thư, Trường có bản khoản về danh xưng Làng, Xã, Xóm v.v..., thực ra đó chỉ là hình-thức để gợi nhớ quê-hương của anh chị em Hương Đạo chúng mình, việc đó không có gì đáng quan-tâm, miễn là có một cơ cấu để anh chị em theo đó mà gặp gỡ nhau, vui đùa với nhau, giữa những người đã có thời cùng sinh hoạt dưới bóng cờ Hương Đạo, đã chịu ơn các Trường đã hướng dẫn để chúng ta được biết và sống theo phương pháp Hương Đạo trong cuộc đời.

Mùa hè năm nay, sẽ có dịp gặp lại anh chị em Orlando (Florida), chắc sẽ đông hơn và vui hơn

năm 1993 nhiều. Chỉ xin gặp nhau trong tình anh chị em Hướng Đạo mà thôi. Mong được như vậy. Với niên-trưởng "Ngựa Trắng Đường Xa" hướng dẫn, hy vọng các anh chị em trong Làng Xóm sẽ nhiệt tình, thân mật đậm lòng Hướng Đạo như tấm gương sáng của vị Niên-trưởng quý mến. (Khi đọc đoạn này thì mọi việc đều qua rồi).

* Tr. Nguyễn Đức Phúc (Ottawa).

. Xóm Ottawa tháng trước họp như thường lệ, lần này ở tư gia anh Minh-Phúc, và sau khi được anh Kim cho biết Anh Phúc mời họp ở nơi Anh, là có ý giới thiệu "nhà mới" luôn thể.

Sau khi đã hội ý với nhau, chúng tôi đã làm đúng "thủ tục cổ truyền của một tân gia". Anh chị Phúc vô cùng cảm động. Trong buổi họp mặt này, chúng tôi được thưởng-thức món "Phở đặc biệt" của "đầu bếp" Phở Công-Lý (Chị Phúc là con cháu nên được "truyền" bí mật gia truyền của Phở. Rất tiếc là không có Anh Chị Thoại !

(Thông qua 1 trang nói về việc tổ chức ngày Tinh thần Trần Văn Khắc).

Bây giờ đến chuyện tôi với Anh. Đã ba năm nay, kể 1 năm ở Việt Nam và 2 năm ở đây, tôi không dám thả "con cá tháng Tư" cho ai bắt cả. Vì sợ - Sợ nhiều lẽ, nhưng nay với Anh thì - Xin phép Anh Chị Thoại nhé - "tôi không sợ" nên mới dám thả chơi : Mới đây, một Trưởng ở Việt Nam (Saigon) có hỏi tôi về địa-chỉ của Trưởng (hay Bà, hay Cô Trưởng Vy). Vì không biết và nghe đầu "bà" này cũng có "máu Hướng Đạo" nên tôi liền biên thư ra Hà-Nội cho Trưởng Ngô-Trọng-Hợp, người phụ-tá Đoàn-Phụng-Châu của tôi ở Vinh-Tướng (Vinh-Yên), nay cũng ngoài thất tuần rồi, được anh ấy trả lời - qua viễn liên - (hách thế đấy) chả là chủ nhân ông phố hàng mắm mà ! Cho tôi là "già lắm lắm" sao không hỏi nơi miền Trung ? Tại miền Trung thì Anh Tôn-Thất-Đông lại "mắng" mình là già lú lẩn. Sao không hỏi ngay ở miền Nam; và miền Nam thì A. Võ-Văn-Thơm lại to tiếng hơn, bảo sao mình lại không hỏi ngay anh Thoại ?, Nguyễn-Trung-Thoại ấy - mà lại nhe Thơm này ở tại Saigon mà hỏi ? Vậy thì, anh Thoại ơi, theo anh Thơm mách vậy, xin Anh tìm cho địa-chỉ của Trưởng Vy, và nếu có thì cho anh em chúng tôi chúc chị "sống lâu trăm tuổi" nhé ! Nhược bằng, chính Anh tìm cũng không ra thì xin phép đăng vào Liên Lạc, Bạch-Mã, Vòng Hồng trong mục "tìm trẻ thất lạc" may ra tìm được. (thông qua 34 giòng).

Chúc Anh Chị và các cháu mạnh. Cho hỏi thăm "tên Sói Con" cách đây mấy chục năm : sáng Chủ Nhật dậy sớm, đóng bộ đồng phục vào, rồi tiếc rẻ, đợi sáng đi họp - ngủ lại - thì nay "thế nào rồi" ? Sói này chưa già chứ !

Xin cho tôi địa-chỉ mới của anh Mai-Liệu..

Chúc . . .

Liên Lạc : Anh thì khi mô cũng chu-đáo cả. Mỗi lần gặp lại Anh, hình dáng của Đạo-Trưởng Ái-Tử xuất hiện ra như những ngày ở miền giới tuyến đầy khói lửa và nạn gió Lào vào mùa Hè vùng Quảng-Trị thật là da diết !

Có cái tâm sự lạ lùng là hiện nay anh em mình đang sống ở xứ tự-do, vật chất không thiếu, rứa mà những lúc ngồi nhắc lại những kỷ niệm xa xưa, mình nhớ thật kỹ, thật nhiều chi tiết nhỏ nhặt, phần nhiều là những kỷ niệm buồn, và đôi khi hối tiếc và tự nhủ thầm : tại sao hồi đó mình không làm thế này, hành động thế nọ ?

Hôm lên Ottawa họp với Xóm Trưởng Niên trên đó, thấy Anh khỏe, vẫn hăng hái, rất mừng. May mà Anh có thì giờ rảnh rỗi, khéo dung hòa, lại có các Trưởng khác trong Xóm phụ-lực, chắc chắn Xóm Thủ-Đô sẽ . . . "có Anh đi hàng đầu".

Tiếp đến ngày 01-7-1995, anh em thật đông vui. Khi trở về, xe Anh Thường xuất lâm nạn, may có linh hồn Trưởng Khắc phù-hộ nên tai nạn qua khỏi. Hú vía, cả Cụ Cương và Chị Thường cùng ngồi trong xe. Xe xóm Montréal theo sát xe anh Thường, chứng kiến phút giây hiểm nghèo, thế mà khi ấy, Cụ Cáo Đổ Mặt vẫn cười hề hề và nói không sao ! Ông này có thể phóng lên không gian lúc nào cũng được ! Ghê thật ! À, nhớ lại rồi, ông này có bao giờ sợ xanh mặt đâu, vì là "Đổ mặt" kia mà !

Rất cảm ơn Anh đã nhắc đến "Cụ Bà Tường-Vy" và hỏi địa-chỉ ở mô ? Dễ ợt mà, nơi đâu có Ngựa là có T.V. . . . Suốt cả các Trại, các sinh hoạt Xóm Làng thậm chí đến 5 cuộc Họp Bạn Thăng-Tiến nào cũng tháp tùng Ngựa này. Còn Anh hỏi thăm chú "Sói con năm xưa" mỗi sáng Chủ Nhật dậy sớm, mặc đồng phục chỉnh tề, leo lên giường nằm ngủ tiếp để đợi đến giờ đi họp Bảy, thì năm nay đã vợ con đủ bộ. Nhớ lại lúc Chú Sói này đã ra trường, đi làm và đã tam-thập nhi lập, vẫn tà-tà chưa chịu lập gia-đình. Bố Ngựa bảo : "Này con ơi, phải tính chuyện vợ con đi, đã lớn rồi, hồi Ba bằng tuổi con thì đã sinh ra 3 chị của con rồi, sao con hẹn lẩn hẹn lữa mãi rứa ?" Thành nhóc từ tốn đáp : "Thưa Ba, hồi đó tại Ba "Hoang" sớm quá! Ô là là ! Phi-ní lô địa !

Trong thư, Anh Phúc có đoạn nhắc lại :
"Những ngày ở Quảng-Trị, nhiều khi tôi thấy nét mặt
nghiêm nghị của Anh, nay gần gũi Anh, thấy khác
nhau xa quá". Anh Phúc ơi ! Trên đời này, nhiều lúc
phải đóng kịch. Tùy vai trò, tùy hoàn cảnh, riêng ở
vùng hỏa-tuyến, có trách-nhiệm đương-đầu với ma
quỷ, với tráo trở, với thủ-đoạn của biết bao loại người
thì làm răng màngây thơ được, anh Phúc ơi !
Ngựa nhớ mấy câu sau đây, ghi lại để mà . . . cười :

Ban ngày quan lớn như Thần

Ban đêm quan lớn tẩn mẩn như Ma

Ban ngày quan lớn như Cha

Ban đêm quan lớn rầy rà như . . . Con

Đời là rứa cả, Anh Phúc ơi, chỉ có chơi với
Hương Đạo (trừ Hương Đạo ma quỷ) là có thể trải
lòng trải dạ với nhau thôi.

Anh Phúc còn nhớ anh Nguyễn-Xuân-Đê
(Phó T.T.Q.T.) không ? Ngày mồng 3 tháng 9 d.l. là
ngày giỗ anh Đê đó. Nhắc đến lại thêm nhớ những
ngày cùng sinh hoạt ở Q.T. với nhau.

Anh có hỏi địa chỉ Trưởng Mai-Liệu xin ghi
như sau :

2148 Carawood Ln.

San Jose,

CA. 95132

U.S.A.

Sau hết, xin chúc Anh Chị sức khỏe và trí-tuệ
minh-mẫn để còn rất nhiều dịp gặp gỡ lại nhau.

* Thư Trưởng Trần-Văn-Thao (Lưu động)

Ngày 30-4-95 này, tôi lại trở về Việt Nam. Ở
đó, công việc của gia-đình tôi còn bẽ bộn, tôi chắc sẽ
bận lắm; nhân dịp còn được ít ngày ở hải-ngoại, tôi
có vài lời để các Trưởng tùy nghi.

(Xin thông qua 21 giòng nói về cơ cấu
Hương Đạo Trưởng Niên)

Tôi cũng xin anh em cho riêng tôi chức Dân
Làng, vì tôi coi như đã từ chức Tiên-chỉ, để thêm
người mới hăng hái vào thay thế cho mạnh hơn.

Đợi Thoại và anh chị em đi họp Bạn Thăng
Tiến Úc Châu về, tôi sẽ đề-nghị một vài sinh hoạt
cho mỗi xóm. Tổ chức này rất thực-tiến.

Vào Hương Đạo để được giáo-dục và giáo-
dục lại trẻ em. Chúng ta thấy có nhiều cách để giúp
ích các em. Nhưng muốn giúp ích các em, chúng ta
phải giúp nhau, thân nhau, đồng lao cộng-tác với
nhau, một lòng với nhau để phục-vụ xã-hội. Anh
Thoại và quý Anh đang vun trồng cho cây Hương Đạo
nở cành xanh ngọn, chúng tôi mong mỗi kết quả sẽ
mỹ mãn.

Ông già Nguyễn-Văn-Tuân đã thật sự vào
xóm chưa ? Chỗ nào có anh Tuân là chỗ đó chóng
phát triển, vì anh Tuân là người trung thực, Hương
Đạo như bất cứ người Hương Đạo gương mẫu nào..
Về vấn đề tinh thần, Anh thấp tuổi hơn tôi, nhưng tôi
vẫn coi anh là một gương sáng để soi. Anh em tôi -
Lược và tôi - lúc nào cũng quý Anh như một tấm
gương sáng, phải đánh đuốc đi tìm. Thân mến chúc
Thoại và toàn thể các Trưởng trong Ban Liên Lạc
chân cứng đá mềm để leo những dốc sỏi trên đường
phục-vụ. Đặc biệt, tôi cúi chào Cụ Thượng họ Trần-
Minh, vì đã đấu sức với những Trưởng trong Ban Liên
Lạc, góp phần trong công-tác giáo-dục của Hương
Đạo Việt Nam.

Liên Lạc : Đọc thư Anh, biết sức khỏe Anh có giảm
sút, từ nét chữ cho đến mạch lạc câu văn. Với tuổi
này, em nghĩ là đến lúc Anh nên di-dưỡng tinh-thần.
Anh đừng bần khoản danh-vị Tiên Chỉ hay Dân Làng,
đó chỉ là hình-thức, cái quan trọng là lòng quý mến
của anh chị em đối với người Anh lớn. Xin gác ra
ngoài các khía cạnh khác, riêng đối với Hương Đạo,
Thanh niên thì lòng yêu phong-trào khôi-nguyên của
Anh thấp sáng tâm hồn các giới trẻ mà Anh đã dày
công hướng dẫn.

Em biết lòng thương của Anh bao la, "tốt với
tất cả mọi người", như lời anh Đình-Hồng-Phong đã
có lần nói, Anh không để mất lòng một ai, một đức-
tính quý báu.

. . . "Biết bao ngôn ngữ trên đời

Làm sao nói hết những lời trong tim "

Riêng về Hương Đạo Trưởng Niên, xin Anh đừng quá
quan-tâm. Rồi đâu cũng sẽ vào đấy. Anh Chị Em mỗi
người một tay (chứ không phải mỗi người một ý), việc
gì mà không xong. Những dự kiến của Anh nêu trong
thư, e rằng khó thực hiện, vì Hương Đạo Trưởng Niên
(cũng như một số tổ chức khác) cần người bắt tay vào
việc, chứ không phải "có ý kiến" hoặc "phê bình",
hoặc khi sự không thành thì trách móc tại sao không
làm thế này thế nọ. . . . Thưa Anh, nói như vậy, không
phải em dám nghĩ đến ai, nhưng muốn sự thành thì
phải "xăng tay áo" để bắt tay vào việc, và càng ít nói
càng tốt (riêng em, Ngựa của Anh, vẫn ba hoa rất
đáng ghét !).

Ông bạn Tuân của Anh và của cả chúng em
vẫn mạnh, tham gia mọi sinh-hoạt của Xóm, vẫn biểu-
diễn trò ảo-thuật và sẽ tham dự trại Họp Bạn Thăng
Tiến 5 ở Úc-Châu.

Kính chúc Anh thư thái tâm hồn, sức khỏe tốt và hy vọng sẽ gặp lại Anh, bậc huynh-trưởng kính mến để có dịp ngồi ôn lại chuyện ngày xưa . . .

* Tr. Nguyễn-Văn-Thư (WA.)

Cán ơn Thư những lời hỏi và săn sóc ân cần đến Ngựa này. Trong Thư, có nhắc đến Khanh, Chị Cảnh, Lũy, Thủy, Ngũ v.v... với những đêm nằm ở bãi bể Ninh Chữ, những ngày cứu trợ nạn lụt ở Phan Rang, Dalat và vô số công-tác mà anh chị em Hương Đạo đã thực hiện ở miền đất nhiều cát bụi ấy, nhưng tình người thì vô cùng thấm thiết.

Đọc đến đoạn Thư viết : . . . dự định thì nhiều mà làm chẳng được bao nhiêu cho phong trào Hương Đạo ở Washington. Mặc áo quần Hương Đạo để xông pha nhưng . . . chẳng được vì nhiều và nhiều cản trở. Thôi đành chậm lại, chậm nhưng chắc ăn. Xong xóm làng Trường Niên rồi, Xóm yếm trợ lập đơn vị mới mà của mình, của Hương Đạo Việt Nam, của tinh tú Hương Đạo Việt Nam, của hồn Việt Nam, chứ không thể chấp nhận Hương Đạo để đi chơi, đi pic-nic . . . loạn chạ .

(thông qua 1 trang nhắc chuyện Hương Đạo cũ và thực-cảnh hiện nay).

Liên Lạc : Mỗi lần nhận thư của Trâu là nhớ lại những ngày xưa ở Phan Rang. Những ngày thật tươi đẹp của tuổi trẻ. Những khó khăn gặp phải khi sinh hoạt Hương Đạo ở hải ngoại nhất định phải có, nhất là đối với các Trường từ Việt Nam mới qua, hoặc vừa ở trại tỵ nạn đến, trong tâm hồn đầy nhiệt huyết, quyết đem sự học hỏi, sự hiểu biết của mình để truyền đạt cho các em, nhưng, than ôi ! Ở đây, xã hội không giống như bên nhà, bên trại, đôi khi mình bị lạc loài, "nhà quê" thấy mà tội nghiệp. Trong hoàn cảnh này, lời khuyên của mình là "hãy từ từ mà làm, sai thì sửa, không có gì phải bần khổ", miễn lòng ta quyết chí phải . . . đẹp tự-ái. Mình nhớ lại mấy câu thơ của Xuân Diệu :

Dường êm quá, ai đi mà nhớ ngó
Đến khi hay gai nhọn đã vào xương
Vì thả lòng không kèm chế dây cương
Người ta khổ vì lui không được nữa.

Thư đã đem lòng hăng say ra phục vụ phong trào, ai cũng biết, nhưng làm sao tránh được sự trục-trặc ngoài du-tưởng. Với ai kia, thì "người ta khổ vì lui không được nữa", Chứ với Thư thì lui 1 bước để tiến lên 3 bước, khi ấy sẽ chắc ăn vô cùng. Có điều Thư nên nhớ rằng bên ấy các anh em Hương Đạo ai cũng

mến thương Thư, cùng nhau làm, chia sẻ những thăng-trầm với Thư, và nơi xa xôi này, Ngựa sẽ mãi mãi hình dung 2 câu thơ của Thế Lữ :

"Vẫn để hồn theo người lặn dận
Vẫn hằng trông đếm bước anh đi "

Chúc Thư bền chí và vững tâm tiếp tục con đường đang đi với rất nhiều . . . thận trọng.

* Chi Vịt Nước Vui Vẻ - (Montréal)

Tôi đã nhận đủ huy hiệu Anh đã "chịu khó" đi tìm để biếu tôi. Lại được thêm 4 câu thơ, mới hay tài dí dỏm của Anh, như vậy khi họp Xóm sẽ có đủ : Vịt và Bỏ câu quay rồi. Xin thành thật tạ anh và sau này Anh cho thêm tên các anh Trường-niên khác, may ra "có hứng" tôi làm đại, cốt cho vui và thêm tình thân mật. Anh Thanh, Anh Chị Cường tôi cũng chưa biết, để xem có đặt được gì không đây. Còn quý chị thì tôi có tên rồi. Chị M.X.Tý bảo tôi cứ lấy tên rừng của Anh Tý, vậy tên rừng anh Tý là gì hở anh ? Trang "nghe thơ đoán người" ghi ra báo xem vui ghê ! Merci anh lắm .

Liên Lạc : Bà chị N.N.N. ơi ! Hôm trên xe bus từ Ottawa về, thấy tấm plaque nhớ đến Anh Bông ngày xưa quá, do câu chuyện Anh ngày xưa kể lại về kỷ niệm N.N.N. ấy.

Em nhớ em đã đưa chị đến 3, 4 huy hiệu, sao mà hôm trại Hợp-Lực (01-7-95) ở Ottawa chị chỉ đeo một cái, hay là chị mắc cỡ, hay là chị để dành đến trại Thăng Tiến 5 ở Úc-Châu mới mang cho đủ lễ bộ vào. Xin chị tiếp tục mục xem thơ đoán người, nhưng phải hơi khó khó chút nữa mới có người đoán . . . trệt ! Tên Rừng của Chị M.X.Tý là: "Chuột điếc (không sợ súng)". Chị làm riêng bài thơ tặng chị Tý du đây tử thân đi, chắc đương-sự sẽ đi phi-thuyền một ngày không xa. Từ ngày có Xóm Trường Niên, chị đã nêu gương tốt cho nhiều người, đem lại nhiều tiếng cười hồn nhiên (như Chị) trong các buổi sinh hoạt. Nhớ lại hôm Trại Hợp Lực ở Ottawa, ai cũng say mê món sườn nướng với cơm nắm của Chị Cả, Trường Niên chiếu cố trưa, Liên Đoàn chiếu cố xế chiều, ngon chi lạ ! Không hổ danh Bà Thầy dạy nữ công của Montréal. Chị rảnh rồi, viết bài cho Liên Lạc đi, Làng Xóm đang chờ Bà Chị N.N.N. đó !

* Tr. Trần Đồng-Bằng.

. . . . Lúc này, ngoài mặt cũng tạm ổn. Số con rồi và có ô dù của họ vẫn sinh hoạt nhưng cũng e-dè đôi chút, vì dù sao cũng là "bất hợp pháp". Còn

mình thì trước là “chui”, bây giờ thì “lén”. Khổ tâm lắm nhưng vì muốn có người, chờ dịp sinh hoạt lại bình thường. Kỳ trại tới, có 3 Trưởng Lên Đường. Lúc này tôi sẽ ít có thư cho các anh, mong mọi người thông cảm. Dịp giỗ Anh Khắc, có đồng đủ anh chị em, cho tôi gửi lời thăm tất cả. Còn Anh Ngân có tổ chức ra sao? Anh Cu-Em lại mới về, đem một số tài liệu (thông qua vài giông).

Lúc này tôi phấn đấu liên-tục, vì tương lai, vì lớp trẻ. Vẫn tập dượt và bồi dưỡng. Còn sống ngày nào còn yêu đời, còn yêu Hương Đạo ngày đó. Gửi lời thăm Ngựa.

Liên Lạc : *Đọc thư Anh tuy ngắn, nhưng thấy ngậm ngùi và đau xót cho hoàn cảnh chung của Anh em. Riêng với Anh, lòng vẫn còn thiết tha với tương lai đất nước, đặt trọng tâm vào việc đào tạo lớp người hữu ích mai sau nên Anh vẫn còn “trần trọc” mãi. Trong Thiên-thư có 4 chữ “Đi Tâm Truyền Tâm” thật sâu sắc : Khi đã mang tâm ra trao cho người, xin cũng được đón nhận bằng tâm của người.*

Rồi Anh sẽ nhận thư riêng của Anh Thọ, chắc sẽ có nhiều chuyện kể hơn. Đất Liên Lạc vốn chật hẹp, không trải dài đủ và không phải nơi nào cũng niềm nở đón nhận cả, nên em thận-trọng hơn, kể cả tên cũng không ghi rõ, như Anh cảm nhận ở mục này. Anh Thọ có cho em đọc mấy bức thư và tài liệu bên nhà, khó mà tin được. Người ta nói hoài Tự-do, Dân-Chủ sao mà dân vẫn khổ cực, “chui lén” dài dài. Có câu ví ngộ nghĩnh : Nửa cái bánh mì vẫn là bánh mì

Nhưng nửa “Sự Thật” không phải là sự thật !

Xin cảm ơn Anh đã có lời thăm hỏi em. Đã hơn 20 năm rồi, xa quê hương thân mến, cho đến ngày sẽ qua Úc-Châu dự Hội Bạn Thăng Tiến 5 sắp tới, em cũng không có mấy may ý nghĩ về thăm nhà, tổ tiên mồ mả, mặc dầu lòng rất ước ao, ao ước !

Vẫy tay chào quê-hương

Lồng lộng đại-dương

Đất trời mù mịt

Xa nhau rồi ! trăm nhớ ngàn thương.

(bài thơ này không nhớ là của ai làm, đọc trong một tờ báo, thấy phù hợp với tâm tư em, nên nhớ mà ghi lại đây).

Sau hết, xin kính chúc Anh được sức khỏe tốt, và xin phép nhắc lại lời Anh viết : “Còn sống ngày nào, còn yêu đời, yêu Hương Đạo ngày đó”. Được như vậy, còn gì vui thú cho bằng và chúng ta cùng nhau hát :

Đời ta bao tươi vui như hoa hồng thắm

(Câu đầu bài ca Năng Xuân)

❖ Chị Nguyễn Hữu Lãng (Pháp) .

Đọc bản tin Liên Lạc số 15, mục “Trường niệm, tôi rất cảm động thấy các quý Trường vẫn tưởng nhớ tới những Trường đã khuất bóng và tên nhà tôi vẫn sống trong lòng các quý Trường. Tình anh em Hương Đạo thực là thấm thiết và keo sơn, và đã thể hiện trong bản tin Liên Lạc.

Tôi chỉ biết chân thành cảm tạ quý Trường.

Tôi được tin trẻ Phan Như Ngân đã về cõi Chúa. Vì không có địa-chỉ của Chị Ngân, kính phiền Trường (N.T.T.) chuyển giúp tôi thiệp này tới chị Ngân, được như vậy, tôi rất đa tạ. Lúc sinh-thời, nhà tôi nhắc đến bậc đàn anh Phan Như Ngân luôn luôn.

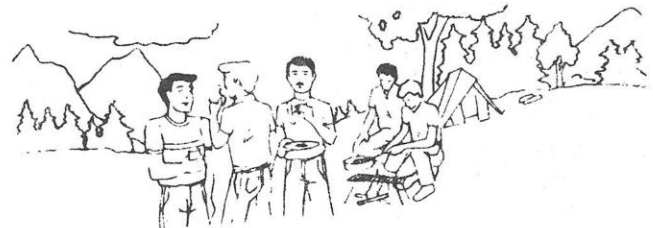
Xin Trường vui lòng tiếp-tục gửi đều cho tôi Bản Tin Liên Lạc về địa-chỉ ở Pháp.

Sau đây tôi xin phép gửi tới quý Trường một money order \$50 US để phiền Trường mua giúp cho tôi 1 băng cassette thu âm bài ca Hương Đạo và gửi về địa-chỉ như sau . . . (Trừ các phí tổn, bưu-cước, còn lại xin nhập vào quỹ để mua tem).

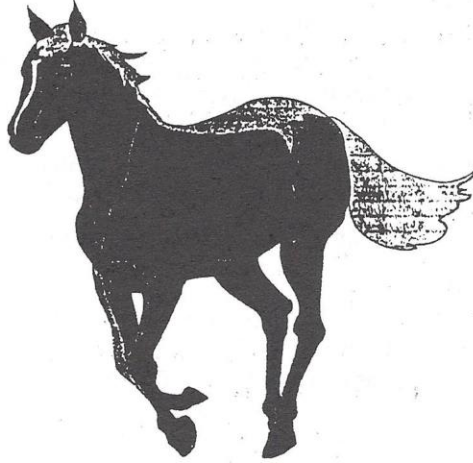
Xin chân thành kính chúc quý Trường trong BTLL luôn luôn dồi dào sức khỏe để vun đắp cho BTLL được trường tồn.

Liên Lạc : *Đọc thư Bà Chị, hồi tưởng lại Anh Lãng ngày xưa, lúc Anh đang kể lại một đoạn đời Hương Đạo của Anh ở Hội-nghị Costa Mesa (Cali - 1987). Đạo đó có thâuVidéo, mà em còn lưu giữ (Vidéo - Béta). Một số Trường là Cựu Học Sinh Chu-Văn-An vẫn gọi Anh là Cựu Tổng với tất cả sự cảm mến. Kính trình Chị : 3 việc Chị giao phó đã làm xong (ngày 8.8.95). Nhất định là Chị sẽ nhận được bản tin Liên Lạc cho đến khi Liên Lạc không còn sống được.*

Cái băng cassette bài hát “Hương Đạo Trường Niên” là do Anh Cao-Phan sáng tác, cháu anh Cáo Đổ Mặt hát và đàn dương cầm . Colonel Mèo Tươi Cười thực-hiện băng và tặng cho Hương Đạo Trường Niên để gây quỹ. Bài hát được hát đàn nhiều lần làm cho mình mau thuộc bài hát và những ai “khó ngủ” thì nghe vài bận là . . . ngáy o..o... ngay. Nhiều tác-dụng lắm chị Lãng ơi, Hương Đạo là rứa cả !

Mã Thư

Ngựa C.K. Phụ Trách

* Chị Phan Như Ngân (Spring Valley) :

Chị đã quá chu đáo, gửi đủ cả từ hình ảnh, Cáo-phó, Cẩm tạ cho Liên Lạc, cũng như gửi cho các độc giả Liên Lạc vậy. Chị lại còn gửi cho nhiên liệu để nuôi dưỡng Bản Tin. Xin hết lòng tạ chị và tang-quyến.

Ngày còn sinh-tiên, Anh Ngân đã để lại bao nhiêu kỷ niệm ; gần suốt cuộc đời dành cho Phong-trào, ai ai cũng mến thương Anh, một Huỳnh-Trưởng gương mẫu rất hiếm thấy.

Kính chúc Chị giữ gìn sức khỏe.

* Chị Nguyễn Quỳnh Hoa (Mc Lean) .

Lâu quá rồi mới biết được tin Chị. Đã nhận thư đề ngày 27-5-95 và tập tài-liệu quý giá.

Được biết Chị đã về hưu và sắp ngao-du 20 tiểu-bang nước Mỹ để giới thiệu về sách Việt Nam cho người Việt trên đất Mỹ. Chúc Chị gặt hái được nhiều kết quả tốt. Điểm chị nhấn mạnh là "Tuyệt đối không nói chuyện buồn trong quá khứ hay là không xây dựng" là đáng hoan nghênh hơn cả và rất . . . Hưởng Đạo.

Ngựa này còn nhớ năm 1972 gặp Chị ở Mỹ, được ăn bún bò tại nhà Chị. Trong dịp này có anh Châu Kim Nhân cũng qua Mỹ.

Năm 1983 gặp lại Chị (nhưng rất vội vàng) tại nhà anh Thiệp, lúc đang chuẩn-bị cuộc Họp Trưởng ở Costa Mesa.

Trong tập tài liệu Chị gửi, thấy có anh Võ Văn Long mà tôi rất nhớ rõ. Hồi 1950-51 tôi làm Đoàn-Trưởng Chi-Lăng mà anh Long là Đội-Trưởng đội Ến. Chủ nhà ở Kim-Long đi lên gần Thiên-Mụ, có nét chữ viết tay rất đẹp. Nếu Chị có tin hay địa-chỉ của Long, Xin Chị cho biết, vì bắt tin từ 1952 đến nay.

Chúc Chị nhiều sức khỏe và đạt như sở nguyện.

* Tr. Hoàng Ngọc Châu (bên Trời Âu) .

Di xa mà nhớ đến Liên Lạc, thật quý hóa quá. Nhận đủ 2 bưu-thiếp (1 ở Munich và 1 ở Amsterdam. Hy vọng gặp lại ở Florida vào Hè này (nếu Trưởng không tham-dự trại H.L.)

Cám ơn cú điện-thoại hỏi thăm ngày mình qua bên ấy, đã có thư riêng trình Cụ Tiên Chỉ Làng Florida rồi. Mong gặp lại. Xin nhờ hỏi nhỏ Chị Châu : Dàn bầu trong vườn đã có trái chưa ? Ăn hột canh bầu năm trước ấy.

* Tr. Lê Mộng Ngo (Long Beach) .

Đã trao Ngũ Du Cổ Huyết cho ông Năm Thiết như lời Trưởng dặn

Liên Lạc đã điều chỉnh (chữa tay) 1 chữ trong bài thơ Trưởng Niệm rồi, như Trưởng đã thấy ở Liên Lạc số 15.

Xin cám ơn Trưởng đã khen . . . học trò của Trưởng ở Khóa H.L. B.R. năm 1972 ở Saigon. Ông Năm Thiết vẫn còn hăng say mỗi khi anh em cần đến. Theo Trưởng cho biết : Trưởng Diệp ở Houston vẫn thường, gặp Trưởng Phúc, Trưởng Đường đều khỏe mạnh, như rứa là mừng quá. Tr. Tôn Thất Hy vẫn rảnh rang, khỏe mạnh trông thấy rõ, nhưng lại tuyên bố đình bản tờ Bạch-Mã. Thật đáng tiếc, vì Bạch Mã giúp rất nhiều cho ngành Tráng.

Theo thư Trưởng thì Trưởng Diệp sẽ qua dự trại ở Sydney ? Vì Trưởng có ghi thêm : "Cô Út của Tr. Diệp vừa gọi sẽ đem một bệnh nhân Mỹ tới . . . "

Đoán mò như rứa không biết có trúng không ?

Cám ơn nhiên-liệu Trưởng gửi cho Liên Lạc.

*** Tr. Nguyễn Đức Linh (Cò lửa thẳng thắn)
) Oklahoma City.**

Làng Bách Hợp rất hân hạnh đón nhận sự hưởng ứng đầu tiên của lời mời gọi lập "Phiếu Ghi Danh" gửi về Làng : Đó là Tr. Nguyễn-Đức-Linh, Cò lửa Thẳng thắn, L.Đ.T. Liên đoàn Ngô-Quyên (Hà-Nội) Tráng sinh Tráng Đoàn Bạch-Đàng, Đạo Đồng-Nhân (Hà-Nội).

Đọc một đoạn thư gửi cho A. Sư-Tử . . . đang cố gắng liên lạc tìm một số H.D.S. cũ hồi còn ở Saigon, hiện có 5, 6 bạn ở Oklahoma City muốn sinh hoạt lại, rất cần tài liệu H.L. Đội-Trưởng, Huỳnh-Trưởng. Đất này có nhiều em học Đại-Học rất thích Hướng Đạo, 1 ngày làm Hướng Đạo cho nên cả đời cũng làm Hướng Đạo dù hang cùng ngõ hẻm nào trên trái đất này.

Tờ báo Liên Lạc rất thích thú, một phương tiện truyền thông trong làng Hướng Đạo Việt Nam ở hải ngoại. Thú thật kể từ 75 đến giờ Linh mới được nghe đến hai chữ Hướng Đạo một cách thoải mái, được nhìn thấy hoa Bách Hợp sao mà dễ thương thế ! Cảm động muốn khóc được khi cầm tờ báo có hình Trưởng Khắc làm cô thôn-nữ Việt Nam duyên dáng nơi tuổi vàng. . . .

*** Tr. Trần Thanh Minh (LD. Bạch Đằng Pháp).**

Nhận được thư và tin bé Bình-Minh thi Tú-tài cùng hỏi thêm về dữ kiện dạy tiếng Việt ở các kỳ thi tại Canada. Trả lời Trưởng rõ :

- 1- Canada có dạy tiếng Việt ở các Trường Secondaires, mỗi tuần 4 giờ, giáo-sư Việt Nam phụ-trách. Bài học, bài thi đều do các giáo-sư này tự-ý làm và soạn.
- 2- Cấp Đại-học như ở Université de Montréal, Université de Québec à Montréal (UQUAM) đều có chương-trình dạy tiếng Việt, giá trị như tất cả các cours khác của Trường đang dạy. Mỗi mùa 1 hay 2 khóa, mỗi khóa 90 giờ, đủ điểm thì sinh viên có 6 crédits. Giáo sư phải là Ph.D. hoặc ít nhất là Maitrise về Pédagogie, tốt nghiệp bên Việt Nam cũng được, miễn giỏi Pháp-văn. Cộng Đồng Quốc Gia đóng vai trò quan trọng trong việc giới thiệu giáo-sư cho Trưởng.
- 3- Không có vấn-đề Tòa Đại-Sứ V.C. gửi bài hoặc xen vào việc thi cử của Trưởng.
- 4- Ở Úc-Châu thì tôi không được rõ.
- 5- Có thư riêng và văn-kiện tham khảo kèm theo thư

*** Tr. Võ-Văn-Hơn (Hổ rung rảng)**

Đã nhận mấy bài thơ và tập hồi-ức nói về sinh-hoạt Hướng Đạo của Trưởng ở Châu-Đốc. Xin thưa :

- Những bài thơ, sẽ lần lượt đăng vào Liên Lạc, xin phép sửa chút đỉnh.

- Tập hồi ức thì sau này sẽ xin trích đăng thành nhiều kỳ, vì Liên Lạc chỉ có 36 trang, mà mỗi lần ra báo thì Liên Lạc nhận được thư từ, bài vở, hình ảnh của trên dưới 30 Trưởng, nên Liên Lạc cố gắng "chia đều" ai cũng có tí đất để "cắm dùi" cho vui làng xóm.

- Mục-đích chính của Liên Lạc là tin tức cho nhau, giữ giây thân-ái giữa những anh chị em đã có thời sống chung hoặc sinh-hoạt dưới một màu áo, một lá cờ, một tôn-chỉ. Những bài có tánh cách tổng quát sẽ đăng, nếu còn chỗ.

- Ngựa tôi sẽ xin đến hàn-huyên với Trưởng một ngày gần đây.

Rất kính mến.

*** Tr. Vĩnh-Đào (Pháp).**

Cám ơn bức thư đề ngày 8-6-95 của Trưởng và những lời khen tặng báo Liên Lạc. Ngựa đã chuyển thư cho 2 người mà Trưởng nhờ, ngay hôm nhận thư.

Việc tờ Sunday Telegraph ngày 6-11-94, tôi đã chuyển các văn bản cho Trưởng P.Q.Lộc để cảm thông với Tr. T.H.Tâm để khỏi hiểu lầm

Bài H.Đ.T.Ú. sẽ đăng trong Liên Lạc số 16 sắp ra. Rất cần, để các nơi hiểu rõ hơn và thấy được cái vị-trí tế-nhị của H.Đ.T.Ú.

Cám ơn Trưởng đã chúc tôi có được cuộc đời mới, nhân dịp về hưu. Thật ra, tự-do thì có nhưng thông thả hơn trước thì không. Ai cũng tưởng rứa mà không phải rứa ! Vì như Trưởng đã nói, còn rất nhiều "miles to go". Hẹn gặp nhau ở Sydney. Nếu cần hợp "sơ bộ G4" thì cho biết trước, ở Montréal hay Sydney cũng được. Phái-đoàn Liên Lạc sẽ khởi hành đi ngày 25-12-95 và trở về sau 3 tuần lễ.

*** Tr. Trần Trọng Tuấn (Florida)**

Có nhận được "Chuyện vui" do Tr. H.N. Châu chuyển. Cuộc đối-thoại lý-thú, chắc là "có thật", nhưng không tiện đăng, vì có thể gây sự hiểu lầm. Trên đời này có nhiều chuyện nói ra thì được, chứ ghi lại trên giấy tờ thì "không nên". Mong Trưởng thông cảm. Tôi không bao giờ quên được "Bố ngày xưa". Lúc tôi đến chơi với Băc ở Bàn-Cờ. Đạo ấy (1958) Băc đang phụ trách Thiếu-đoàn, đang huy-động

may lều vải cho các đơn vị , bận rộn lắm, tuy vậy không quên chai bia lạnh bên cạnh.

Chắc mùa Hè này gặp lại Trường sẽ nói chuyện nhiều. Thân ái.

* Tr. Hoàng - Hội (Úc Châu)

Đọc được những bức "thư hay", đầy tình nghĩa mà ghi thêm câu có gạch dưới, như sau : "Xin Trường đừng cho phổ biến trong Liên Lạc". Ước thật ! Tuy vậy, xin ghi loanh quanh đôi chút vậy.

... Ước mong sao tất cả các anh chị em Hướng Đạo cũng sẽ đáp ứng lời yêu cầu của Liên Lạc và gửi hình đến Ban Phụ trách để dẫn dắt chúng ta sẽ được thấy nhau (tuy chỉ qua hình ảnh) sau những tháng năm chỉ "Văn Kỳ Thanh" qua nội-san Liên Lạc.

Sở dĩ tôi gửi đến Trường . . . của Tr. Bạch-Văn-Quế, vì trong Liên Lạc số 15, trong bài "Tr. Võ Thành Minh nói về H.Đ.C.Q." có nhắc đến Tr. Quế, một kiện tướng chống cái tên . . . Tr. Quế đã một thời là Chef Troupe Assistant của Thiếu-đoàn Hồng-Sơn. Lúc đó tôi là C.P. des Coqs . . . Sau gần 60 năm xa cách, tình cờ tôi biết anh chị Tôn Thất Ký cho biết anh Quế còn ở Huế. Tôi liền viết thư thăm anh Quế và được thư hồi âm của Anh ấy. Cảm động vô cùng, Trường Thoại ơi ! Đọc những bức thư như thế mới cảm nhận được cái tình huynh-đệ vô song giữa anh em Hướng Đạo.

* Tr. Phan Thanh Hy (Pháp)

Rất nhiều người thích đọc bài viết của Cụ Hội-Trưởng năm xưa. Trong Liên Lạc số 15 vắng thấy bài của đàn Anh, có vài nơi hỏi thăm. May thay, số 16 này đã có. Liên Lạc nhận được bản phóng ảnh trang 33 báo Lời Chúa số 160 của Trường gửi, đoạn ngắn nói về Hướng Đạo Việt Nam. Nếu Liên Lạc chỉ phổ biến cho khắp nơi (tự do) thì là một tin tức rất hữu ích, nhưng Liên Lạc còn phải gửi về Việt Nam nên dăng đoạn này e không tiện cho anh em Hướng Đạo bên nhà. Hơn nữa, có nhiều lời nhắn nhủ : "xin anh em ở hải ngoại để yên cho chúng tôi làm". Vì tôn trọng lời dặn ấy, thương mến và vô cùng kính phục tinh thần Hướng Đạo của anh chị em bên nhà nên việc gì bất lợi cho anh em - dù bất cứ ai, trực tiếp hay gián tiếp thì Liên Lạc nhất định không làm (kể từ sau lần . . . "lỡ đại" trong Liên Lạc số 13)

Riêng bài báo nêu trên, Liên Lạc sẽ phổ biến riêng cho các anh chị em ở . . . đây.

Cám ơn sự lưu ý của Trường đã dành cho Liên Lạc, ước mong sự ưu ái đó sẽ còn được tiếp tục

mãi mãi. Trại Thăng Tiến 5 ở Sydney Trường có qua vui chơi với anh em không ?

Rất mong được hội-kiến. Kính mến.

* Tr. Nguyễn Văn Thuát (Úc Châu).

Đã nhận đủ tài liệu, từ Phù Sa, Thăng Tiến đến Dân Việt. Anh chị em phái đoàn Liên Lạc đang thống nhất chương trình tham dự Họp Bạn Thăng Tiến 5 (sau khi đã họp nhau 3 lần). Sẽ nạp phiếu ghi danh đúng kỳ hẹn, sẽ tham gia chương trình du ngoạn Canberra và Melbourne tổ chức từ 5 đến 11-1-95.

Cám ơn thư mời tham dự đêm sinh hoạt Văn Nghệ, nhưng làm rãng mà qua dự được ! Mọi việc xin hẹn đến kỳ Họp Bạn sẽ tính. Xin nhớ ghi vào chương-trình đêm 29-12 "Đại Hội Văn Nghệ Quốc Tế" là phái đoàn Liên Lạc sẽ trình diễn mục " "Ảo-thuật" lâu chừng 30 phút, trên sân khấu, do 1 Trường 83 tuổi trở tài. Đó là Bạn-Đoàn Nguyễn-Tuân sung vào phái-đoàn Liên Lạc tham dự Họp Bạn.

Canada có chị Dương-Kim-Sơn (Toronto), Trường-niên Calgary có Tr. Cát, và Trường Niên Ottawa cũng có Trường Hương.

Liên Lạc xin đánh trống gõ phèn la úm ba la anh chị em các nơi nên đi họp Thăng Tiến 5 cho biết tài tổ chức của các Trường miền Kangourou, rút kinh nghiệm của 4 kỳ Họp Bạn trước, và nhất là thăm thắng cảnh xứ Úc .

* Tr. Nguyễn Kim Doanh (Pháp).

Liên Lạc cám ơn bưu-phiếu 200 quan của Trường chằm đầu nhót. Trường là người thứ 2 gửi Phiếu Ghi Danh Hướng Đạo Trường Niên về Làng. Trường nói gặp Anh Trần Công Lao và Trần Văn Tụy (Con anh Lược), mặc đồng phục Hướng Đạo nên nhớ quá, nhớ Hướng Đạo quá ! Quí thay !

Trả lời câu hỏi của Trường : Mõ Xóm Montréal, cái ông Lê-Thọ và cái ông Lê Trường Thọ tức Thọ đen (và Sư tử hoạt bát) là một hay là hai người khác nhau, xin thưa : Chỉ là Một. Xứ Canada (Quốc Gia) chưa bầu Xã-Trưởng, chỉ có nhiều Xóm (chưa lập Liên Xóm) Cụ Tiên Chỉ làng Bách-Hợp là Trường Trần Văn Thao, đang chu-du đây đó.

Trường gia nhập Hướng Đạo lúc 10 tuổi, nay còn nhớ ngày tuyên lời hứa : 12-5-40 dưới trời mưa tầm tã, ướt sũng, một kỷ niệm nhớ đời khó phai mờ trong cả cuộc đời. Nếu có thì giờ rảnh, xin kể lại để cùng nhớ lại thời niên thiếu ấy.

* Tr. Sói Mỏng Tai (Evansville) .

Giữ đúng lời hứa “ không đưa thư tôi viết đây lên”Liên Lạc” nghe. Nếu Anh cứ đưa lên như mấy lần trước, tôi sẽ không bao giờ viết thư nữa đâu” và lời hăm dọa “NHỚ KỸ ĐÓ”, có gạch đậm phía dưới.

Ôi chào ! chi mà dữ rứa. Đành ghi “mế mế” vậy.

Tưởng nhớ đến các Trường Hương Đạo Việt Nam đã ra đi vĩnh viễn là bốn phận của người còn ở lại. Cám ơn lời khen “dữ dội” của S.M.T. (Không dám ghi là Anh hay là Chi, Sợ lấm rôi !) Kỳ sau, mục “Trường Nhớ”, sẽ sửa Style lại vì S.M.T. đã đăng ký riêng rôi !

Đã ghi vào danh sách dài hạn độc giả ở Úc : Sói Yêu Rừng. Rất cám ơn.

Anh Nguyễn Xuân Mộng chính là em ruột anh Đê. Anh Mộng cùng học Trung Học với Ngựa (Khó chịu) năm xưa. Còn Anh Đê, con người hào hoa, vui tính đã có thời làm việc chung với Ngựa ở Quảng-Trị. Còn nhớ mãi mấy câu điệu-văn tiến biệt Anh Đê của các Trường ở Saigon đọc khi hạ huyệt :

..... Nhớ Anh xưa :
Thích màu vàng
Ứng số chín
..... Áo bỏ trong quần
Mắt đeo kính cận
Mực thước Đặc-điển
Vui tươi nời Hương Đạo

Riêng đến đoạn cho “bề trên của Ngựa lên mây”. Ngựa nhất định dấu ẹm, vì hiện nay “moyenne” đã cao rôi, cho đọc đoạn này, đương sự “tưởng thật”, ý vào đó mà làm tàng, ai mà chịu cho thấu !

Kính chúc “Trường” S.M.T. được sức khỏe, vui thú với đàn cháu và Liên Lạc không quên cám ơn Trường quá chu-đáo gửi cho quà hậu hĩ. (Thận trọng như ri, không biết có phải vắc chiếu ra tòa không ? Và hy vọng còn nhận được thư không ? Thiện tai, thiện tai !!!).

* Nhà thơ Tuấn Việt (Seattle).

Nhận được tin của nhà thơ, mừng vô cùng, vì biết rằng ấy đã “xăng tay áo” nhập cuộc. Các chú Thư và Diên cũng có cho biết “đàn anh” đã giúp đỡ rất nhiều. Có đàn anh dang tay ra thì các vị trong Cộng Đồng C.G. sẽ yểm trợ tối đa, rôi - như lời hứa - từ từ dò đường qua các vùng đất khác nữa. Được như vậy lo gì mà vùng Washington không vững mạnh.

Dàn em này có ý nghĩ : nếu chúng ta có cái “nhân” Hương Đạo thật vững chắc, được các người hướng-dẫn hết lòng thương yêu đều đặn thì lo gì đám trẻ Việt Nam không khá. Tuy vậy, mỗi người một hoàn cảnh, tuổi tác, sức lực khác nhau, tâm lý khác nhau, nhưng “những cái khác nhau” đó đều cùng nhắm chung một hướng đi thì dù ít dù nhiều cũng có phần lợi-ích. Ngày trước, (1941) Trường Tráng-Cử (Thiếu-Trưởng Prince Cảnh) có dạy cho Ngựa bài hát, lâu quá chỉ còn nhớ mấy câu :

... Một người một tay,
Đâu gây dựng cơ đồ khi trước
Triệu người triệu tay,
Rồi gây dựng sau này !

Anh Tuấn-Việt ơi ! Làm người Việt mà không biết chịu dựng, không biết đợi chờ, không biết hy vọng thì làm sao mà sống được Anh ơi !

* Tr. Nghiêm Văn Thạch (Pháp)

Nhận thư Anh đúng lúc ngày sắp lên Ottawa dự lễ “ Ngày Tinh Thần Trần Văn Khắc:.. Tôi đã đọc bản Thông-Điện anh viết trong buổi lễ chính ngày 01-7-95. Xóm Trường Niên Montréal, Ottawa với đồng phục và khăn quàng Tím làm nổi bậc giữa đám đông các Liên-đoàn Hương Đạo Việt Nam Ottawa, Toronto và Montréal trong trại Hợp Lực 1995. Có dịp về đây mà xem “ Cụ Thứ-Chỉ “ ơi !

* Tr. Vĩnh-Đào (Pháp)

Nhận được đủ các thư và tài-liệu Trường gửi. Đã làm 2 nhiệm vụ ủy thác.

Bài “Versailles mùa Hè 95” rất hữu ích cho các Trường trẻ, sẽ xin đăng vào Liên Lạc. Riêng bài “Lá Cờ” sẽ có lợi cho các Trường khi cần giải thích (nhưng sẽ không đăng vào Liên Lạc). Xin có thư riêng.

* Tr. Bach Thu Hà (Cali)

Hoan hô “Cô Bé Cali” tham dự Khóa Bằng Rừng tại Los Angeles.

Có Tr. Võ Văn Hớn làm thơ đáp lại bài “Vui Hoài Ngàn Năm” đó. Có Tr. Hoàng-Hội ở Úc-Châu nhắn nhủ và mong gặp “Cô Bé Cali” ở Trại Hợp Bạn Thăng Tiến V đó. Có Tr. Lê Thị Trúc (ở Brisbane, Úc-Châu) viết trong thư: “Vui hoài ngàn năm” mà buồn quá, tuy nhiên có ý định “Vui hoài ngàn năm” là rất đúng lẽ “ Kia đời vui vẻ nhơn nhơ

Hãy vui đừng tiếc những giờ xa xôi “
và có yêu-cầu cho biết địa-chỉ của Thu-Hà.

Bản tin Liên Lạc số 15, sẽ gửi qua 2 số, như thư yêu cầu, ngay sau khi viết xong đoạn này. O.K. ?

* Tr. Trần-Ngọc-Phung (Orlando).

Được xem những hình ảnh sinh hoạt ở V.N, do Trường đem qua, những lời chú-giải của Trường với giọng nói nhẹ nhàng tỉ-tê hiền lành chi lạ ! Nếu là nghe trong điện thoại, tưởng là " O " nào, dám mê lắm, không ai ngờ đó là một sĩ-quan C.T.C.T.. Cám ơn hảo ý của Trường đã tặng cho " Đặc San Nguồn Thương " do nhóm điều-hành Trại Nguồn Thương thực hiện. Ngồi trên máy bay từ Orlando qua Bahamas đã đọc xong, đọc đến 2 lần, từ bài "Viết từ đỉnh yêu thương" của Đào-Văn-Định đến những mẩu chuyện vui nhỏ, đến bài thơ "Nói Cùng Em" của Tôn Nữ Thục-Khuyên, bài "Mộ Mẹ" của Thanh Nam, đặc biệt là bài " Tình Tử " của Nhật Lệ, khởi đầu mỗi câu bằng những chữ "Hoa Phượng Đỏ Về Nguồn Vòng Tay Yêu Thương Bừng Sáng Nguồn Thương"

Tất cả dành cho chủ đề " Nguồn Thương " rất có ý nghĩa.

Đọc xong, nhớ lại dáng người của "Phụng Hoàng Cần Mẫn", với giọng nhỏ nhẹ, thái độ khoan thai, đầy lòng thương nhớ các anh chị em ở lại quê nhà, trong nhóm Nguồn Thương mà Phụng Hoàng đã có thời cùng chung sinh hoạt.

"Chạy về phía trước mù khơi,

Đào sâu dĩ vãng đôi lời thơ xanh "

Rất mong có dịp tái ngộ.

* Tr. Sói yêu Rừng (Úc-châu).

Đã nhận được thư "rất ngắn" của AKELA, và từ nay đã có địa-chỉ, khỏi phải "đọc ké Liên Lạc của Trường Thuất. Cám ơn thùng xăng nặng nề của AKELA. Trước đây, có kẻ "Móng Tai" nghe thiên-hạ nói xì-xẩm về S.Y.R. đã vội-vàng gửi ngay cho Liên Lạc địa-chỉ của S.Y.R.. Nếu tên Rừng của Vị ấy là "Sói Thỉnh Tai " thì hay biết mấy ! S.Y.R. có hỏi địa-chỉ của Cô Bé Bạch-Thu-Hà, thì đây :

Mrs. Bạch Thu Hà RN. B.S.N.

8181 Bolsa Ave.

Midway City

CA. 92655, U.S.A.

Nếu đương sự lỗi Ngựa này ra Tòa thì sẽ xin khai luôn cả "Sói Yêu Rừng " nữa đó.

* Tr. Hoàng Hội (Úc-Châu).

Đã nhận thư đề ngày 24-7-95 của Trường. Bài "Trở lại Scout Park ở Mount Martha" của

Trường, sẽ xin lần lượt đăng vào Liên Lạc các số sắp tới. Trong thư, Trường cho hay sức khỏe hơi sút, nhưng vẫn cố gắng đi trại với anh em để mong giữ cho cục than hồng này khỏi chóng tàn, và Trường thêm : "Il y a plus de chaleur dans le coeur du vieux chène" Đọc câu này Ngựa tôi nhớ lại câu chuyện một người Mỹ qua Canada thăm một người bạn vào mùa Đông. Khi lái xe ra vùng ngoại ô, đồng không mông quạnh, lơ thơ vài mái nhà phủ tuyết trắng. Người bạn Mỹ than : Buồn nhỉ ! Ở chi mà xa xuôi, buốt giá và quanh-hiu thế này ! Người Canadien đáp : Bạn hãy nhìn kia , tuy nhà nào cũng phủ ngập tuyết, nhưng mái nhà nào cũng có ống khói nhả đầy khói ra, chứng tỏ trong nhà có một lò sưởi ấm áp vô cùng !

* Cụ Trần Văn Đường (Cali).

Một con người "Hương Đạo Gạo Cội" không chịu nhận mình là Trường, kêu bằng Anh thì thất lễ, bằng Bác thì xa cách quá, đành suy tôn là . . . Cụ vậy : Cụ Đường ! (Có đủ dấu đàng hoàng đấy nhé !)

Nhận hình Cụ gửi, đúng như Cụ nói :Không ai có. Tuy nhiên xin dành vào dịp hứ nhật sang năm, sẽ đăng và có nhiều ý nghĩa hơn. Thành thật cám ơn Cụ lắm. Thăng Tiến 5 ở Sydney. Cụ có "lết" qua được không ? Sợ chi !

Cho tin anh chị em ở Cali để Liên Lạc phổ biến. Lần này Ngựa sẽ ghé Singapore sau khi HỌp Bạn xong, để nhớ lại hồi năm 1974, anh em mình qua HỌp Bạn Á-Châu T.B.D., ăn phở ở nhà ông Tổng Lãnh Sự Trương-Bửu-Điện, vui ghê và dạo ấy Cụ Đường "chơi gác" anh em nhiều hiệp lắm đấy nhé ! Liệu hồn mà tái-diễn.

* Tr. Lâm Chánh Trung và Chị Hoa (Florida).

Gặp lại Cụ Đạo (có đủ dấu đấy nhé) Kỳ-Hòa, sau mấy chục năm xa cách, vẫn giọng nói ấy, với lời lẽ hoạt bát năm nào, nhưng chính chắn và vui hơn nhiều. Ngựa này không sao quên được những ngày ở 4 Duy Tân. Không ngại xa xuôi mà đến chung vui với Hương Đạo Trường Niên, có Bà Chị tháp-tùng, nói là để gặp lại Thoại này, tấm lòng tri-ngộ ấy làm sao mà nói cho hết, lại còn cho quà (bút máy) lại cho đem "Lộc" về cho con cháu ăn, Ôi ! sao mà chu đáo thế ! Đồi bạn này, trước đây đã hết lòng phụng-dưỡng mẹ già sống lâu đến Bách Tuổi, nay trở thành những lương-y cứu người trần-thế. Ngưỡng mộ thay những tâm hồn cao quý..

Trong buổi ra mắt Tráng-đoàn ở Orlando ngày 16-7-95, nhìn Cụ Đạo Kỳ-Hòa làm "Tiếng Reo" sao mà hùng hổ thế. Lửa còn nhiều lắm, truyền lại cho hậu-sinh đi, bỏ Cụ Đạo ngày xưa ở Đất Đại-Thị (Chợ Lớn).

Tiệc là không có thì giờ lên Bocaraton để được "hầu xức" với Anh Chị, Lo gì! Chúng ta vẫn còn trẻ mà, còn gặp nhau dài dài, dù tuổi tác chồng chất, thời gian trôi mau, nhưng vẫn mở rộng tấm lòng, không như ngày trước Xuân Diệu đã tiếc nuối:

"Lòng tôi rộng nhưng lượng Trời cứ chật
Không cho dài thời trẻ của nhân gian
Nói làm chi rằng Xuân vẫn tuổi hoàn
Nếu tuổi trẻ chẳng hai lần sống lại!"

* Akéla Mai Huỳnh Hoa (Calgary).

Được tin Sói Già đã từ già rừng đây núi đá để về sống nơi vùng cát vàng ấm.

Như xưa là Florida có thêm một Bẫy Trường nhiệt thành, Xóm Trường Niên thêm một tay ăn nói hoạt-bát. Vui thay! Có địa chỉ rõ ràng nơi vùng đất mới, nhớ cho Liên Lạc biết để gửi báo đến.

Ông Trùm, à quên Tráng-Trưởng Orlando hãy chiêu-dụ ngay người "dân mới" này vào hàng ngũ ngay đi. Đắc lực lắm đó. Riêng đối với Akéla H.H., Ngựa này xin có lời chúc lành trong sự chọn lựa đến đất mới. Đã gọi là "chọn lựa" thì phải chịu mất mát, mà mất mát lại không có trọng lượng dài ngắn hay sâu cạn để mình so sánh. Trên cõi đời này lúc nào cũng có ít nhất hai lý lẽ "Thuận, Nghịch" để cho mình chọn một, mà ai dại gì mà chọn... nghịch làm chi! Phải không Chị Hoa? Chúc thật nhiều may mắn và mọi điều tốt đẹp.

* Tr. Cò Hấp Táp (Úc Châu).

Lại nhận được thêm bài "Ông kẹ Hường Đạo" nữa, quý hóa quá Anh Bách của em ơi! Đến đây, em mới sực nhớ ra là Anh hay nhắc đến Commissaire Xuân, là bởi vì tên rừng của Anh là "Cò" nên nhấn khéo đàn em này: Liệu hồn mà chơi vào! Hãi lắm rồi anh Bách ơi! Đoạn cuối thư, Anh có ghi thêm: "Anh Thoại của tui ơi, tự nhiên tôi nhớ ra tên chị Hường Đạo thuở xa xưa là Chị Phương ở nhà số 12 hay 14 Phạm Phú Thứ. Ốc tôi cứ lúc quên lúc nhớ, trong khi hai đầu gối muốn lãng công. Tôi nhớ được điều gì về các anh em cũ thì tôi xin ghi lại để "gợi giấc mơ xưa" và sẽ xin chuyển đến Anh sau. Biết đâu vì nhớ sai nên viết sai làm những anh cùng trang lứa tạc-zăn nổi giận đing chảnh giùm những sơ

suất thì có phải khơi động tro tàn lại thấy còn ít "than hồng" chưa tắt không? Tôi nhớ lại được đến đâu hay đến đó vì tai đã vang vang tiếng ai gọi. Tiếng của vợ tôi hay tiếng Anh Ba, Anh Tý, Anh Khắc hoặc Anh Ngân? "Tôi sắp xong việc rồi. Xin hãy chờ".

Này, Thưa Anh Bách của em, nội đoạn thư ngắn trích trên đây, đàn em xin có mấy ý kiến:

1- "Chị Phương" là Chị nào? Nếu là Chị Bách thì đàn em này xin xá 2 xá khâm phục sự chung-thủy của Anh Bách của em, và nếu là ai khác thì tính sao đây?

2- Anh có nói "gợi giấc mơ xưa", vậy thì Anh hãy kể lại chuyện tình 65 năm về trước cho đàn em nghe được không? Bây giờ Chị Bách đã yên nghĩ rồi, cho dù có nghe, chị cũng cười thắm và nói: "Té ra mình có một đấng lang-quân tài-ba vậy mà nào có hay"! Bây giờ Anh còn sung sức lắm, anh hãy kể lại quãng đời Hường Đạo của mình cho anh em nghe kẻo, mai đây, Anh sẽ bắt chước Nguyễn Bình:

"Còn bao nhiêu việc chữa làm đây
Quanh quần vào ra hết tối ngày
Mỗi sáng mỗi thêm tờ lịch rụng
Giật mình nghĩ lại trách mình thay!"

3- Và ý nghĩ ngộ nghĩnh sau cùng là: "Anh vang vang nghe tiếng gọi của Chị Bách" Việc này nên suy nghĩ kỹ lại, nếu tự xét là ngon lành thì OK! Còn nhận thấy có "lem nhem" thì hãy xin hoãn dịch, ở lại trần thế một thời-gian nữa, chờ một ngày nào đó, khi mà thân nghiệp, ý nghiệp, ngữ nghiệp và khẩu nghiệp đã "check up" rồi sẽ lấy thông hành cũng không muộn.

4- Và chờ tiếng vọng của 4 vị Hường Đạo thì nên cân nhắc: theo Cụ Khắc (Chủ Tịch) thì có vãng lọng đón đưa, theo Cụ Ngân (Tổng Ủy-viên) thì có đàn em theo ca hát; theo Cụ Ba thì có báo Liên Lạc mà ký tên "Cò Tà Tà", còn theo Cụ Tý (T.Q.) thì đời còn gì lạc thú nữa Anh Bách của em ơi!

* Xóm Làng Trưởng Niên Orlando. Florida.

Vô cùng cảm tạ các Anh Chị Em Xóm Làng đã đến chung vui ngày 16-7-95 tại Mead Garden, Winter Park (Orlando).

Những khó khăn của Trưởng Đại, những ưu-tu của Tráng-Trưởng Châu, những thắc mắc Xóm Làng Xả và chi chi nữa của O chi đó, Ngựa này xin ghi nhớ. Đợt kỳ Hạp Bạn Thẳng Tiến 5 ở Úc-châu sẽ đem ra thảo-luận thêm.

Rất cảm ơn anh chị Trung+Hoa, ông Sĩ-quan CTCT Phụng-Hoàng và ông bà Lang Tây Hưng+Thảo. À, mà bài tường thuật đầu, rằng không

thấy mô cả ? Sẽ gửi tài-liệu đến Ông Đốc Hiếu như đã hứa.

Ăn xong lại có lộc "trái bầu" đem về. Cám ơn Bà Trùm.

* Cop Di-Linh.

Đã nhận được hai chục trụ sung vào quỹ Liên Lạc. Cám ơn nhiều, bên này nhai cỏ "Nữ Hoàng" thì còn gì thích hơn nữa. Việc đi họp Ban Úc châu thì chắc sẽ đi, trừ khi bệnh hoạn thì chịu. Qua Orlando gặp các chú Châu, Hưng (Mậu) nhắc đến Cop Di-Linh nhiều lần. Cũng có nghe bên nhà kể Anh Cu-em về lần này có bị kẹt. Có ít tài-liệu gửi qua cho Cop xem. Chúc bao-tử tốt để hưởng nhân lúc về hưu. Thăm cả nhà.

* Tr. Nguyễn Đức Phúc (Ottawa) .

Đã nhận thêm 4 phiếu ghi danh vào Hướng Đạo Trưởng Niên Xóm Ottawa. Xóm có 15 vị gạo cội, dư sức bảo-trợ cho Liên-đoàn Ottawa mới . . . tân trang lại. Anh tuy lớn tuổi, thích khuya với các Tráng-sinh để chuẩn bị trại Hợp-Lực (1-7-95), ai cũng khâm phục tinh thần Hướng Đạo của Anh cả, Anh là tấm gương sáng của Hướng Đạo Trưởng Niên đó. Tuy nhiên, đừng tưởng bỏ, đã 86 tuổi thơ rồi, nên cần trọng sức khỏe để còn vui chơi dài dài với anh em.. Anh cố gắng để thay Cụ Khắc ở Ottawa, chứ khoan vội theo gót bậc đàn Anh quý trọng ấy.

* Chị Vịt Nước Vui Vẻ (Montréal).

Nhận thư Chị hỏi các chi-tiết tham dự Trại Họp Bạn Thăng Tiến 5 ở Úc Châu. Vé máy bay thì nhóm Liên Lạc nhờ cậy ông Sư-Tử lo. Liên lạc với BTC thì Ngựa xin làm, chỉ có cháu Bà Triệu-Ấu (Chị Tý) thì mãi rong chơi, chờ có dây tử-thần thì du biểu diễn mà thôi. Xóm Ottawa, Xóm Montréal và một số Trưởng vẫn nhắc hoài cơm vắt với thịt sườn nướng ở trại Hợp-Lực (Ottawa 1/7/95).

* Tr. Nguyễn Đức Linh (Oklahoma).

Liên Lạc đã nhận được nhiên liệu do Anh bơm rồi. "Cò lừa thắng thần" là người đầu tiên gửi phiếu ghi danh về Làng Bách-Hợp. Hoan hô ! Vụ trực trực về nhận báo "Trường" chắc là Anh Khanh quá bận, chưa gửi kịp đó. Chắc sẽ nhận được cuốn "trò chơi" của Tr. Trần Văn Thao, cùng một lượt. Nếu Tr. Khanh đọc mấy giòng này, xin nhớ gửi về cho Trưởng Linh, rất trông .

NHÂN TIN ĐẶC BIỆT

Vì Liên Lạc ra mỗi số chỉ được tối đa 36 trang. Đó là cái hàng rào mà quý độc-giả ban cho, ông Bưu-diện đồng ý và nhóm phụ trách có thể làm được, để Liên Lạc còn dài dài.

Vì rứa cho nên, có rất nhiều bài vở gửi về bị dồn lại, chưa kịp đăng. Rất mong các độc-giả "kiêm tác-giả đừng phiền trách, Liên Lạc xin lần lượt đăng tiếp, không răng mô !

Cũng xin đừng "rầy" Ngựa về tội hứa cuội, nhiều khi bất khả kháng, lại ghi trong báo là đăng vào số này mà không thấy, cũng không cáo lỗi, lại ôm đồm quá nhiều chuyện nên không trả lời đủ các thư, bưu-thiếp v.v... Chỉ còn nước tự trách mình :

Người sao một hẹn thì nên

Tôi sao chín hẹn thì quên . . . cả mười !

Tội nặng lắm !

Ngựa C.K.

Nhớ đến . . .

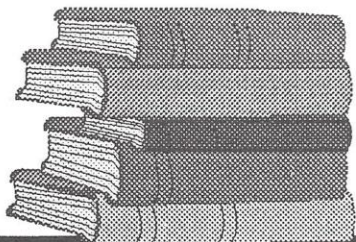
Những ngày này, năm xưa, Các Anh Chị dưới đây, đã có thời cùng chúng ta vui cười ca hát. Nhân ngày giỗ, Liên Lạc xin ghi lại để cùng nhau tưởng niệm :

- Ngày 10.7: Chị Trần Trung Hợp
- 22.8: Anh Lê Văn Ba
- 29.8: Anh Trần Cao Linh
- 03.9: Anh Nguyễn Luân Đề
- 06.9: Anh Trần Văn Tuyên
- 23.9: Anh Mai Luân Tỷ

Cuộc đời vẫn trôi đi không ngừng. Những người đã biệt giã từ sẽ không bao giờ trở lại. Nhưng chúng ta không muốn vô tình > Trong lúc cuộc đời xô rập kéo nhau qua khắp mọi nẻo đường, chúng ta hãy ngồi lại phút giây, trầm mặc về quđ-khứ, gợi nhớ lại ít nhiều kỷ-niệm, để lại thấy gần gũi thêm một vài hình bóng của những Anh Chị Em Hướng Đạo ngày xưa, nay đã một sớm một chiều . . . Cách biệt chúng ta. Buồn thay !

Liên Lạc.

NHẬN ĐƯỢC

SÁCH BÁO

I - KHAI PHÁ : Số 6 - 1995

Mối dây liên lạc của H.Đ.S.V.N. tại Portland, nhiều bài vở đặc sắc, trình bày công phu với hình ảnh những sinh-hoạt của H.Đ.S. Portland.

Địa chỉ nơi thực hiện và phát hành:
KHA-ĐOÀN HƯỚNG ĐẠO BẠCH ĐẰNG
4355 S.E. , 31st Avenue
Portland
Oregon 97202-3545 U.S.A.
(Ngân phiếu ủng hộ xin để : BACH DANG POST 27

II - PHỤNG SỰ : số 25 - APRIL 15/95

do nhóm T.N. & S.V. Phụng Sự chủ trương và thực-hiện - Tờ báo khổ lớn, trình bày đẹp. Nhiều bài nói về sinh-hoạt Hướng Đạo, có thơ, bình luận chính trị.

Muốn nhận báo, xin liên lạc về : PHỤNG SỰ.
P.O. BOX 56605
PHOENIX, AZ. 85079 - U.S.A.

III - THẮNG TIẾN (Số 3) Bản

Tin Trại Họp Bạn H.Đ.Y.N. tại Úc Châu :

Thật đầy đủ chi tiết về trại Họp Bạn. Những mẫu huy hiệu thật đẹp. Những bài thơ “dụ dỗ” thiên hạ đến xứ Kangu-ru mùa nắng. Có Phiếu ghi danh đầy đủ. Hình ảnh thật đẹp. Có thêm “vé sổ xố gây quỹ Thăng Tiến V của Alpha 13. Thích thú nhất cho Xóm Liên Lạc là trang “Thông Báo”, vì chưa đến ngày mà đã muốn đi ngay bây giờ.

Cám ơn Ban Tổ Chức lắm lắm !

IV - BẠCH MÃ (Số 9) Tin tức Huấn

Luyện và diễn-đàn Tráng Sinh ›

Trước đây nghe Cụ Hy bệnh, Bạch-Mã vắng bóng . . . Nay được đọc Bạch Mã chắc là Cụ Hy đã “en forme” rồi. Trưởng Lê-Mộng-Ngọc có thư cho hay B.M. tạm đình bản, té ra tưởng vậy mà không phải vậy, Có nhận bức thư đề ngày 12-5-95 do Cụ Đệ (Có dấu dàng hoàng đấy nhé !) Ký tên.

Cám ơn và mong Bạch Mã vững bền để giúp ích cho Tráng Sinh và Trưởng.

Sổ Vàng

1.	Trưởng Nguyễn Văn-Thư	10	Mỹ-kim
2.	- Lê Mộng-Ngọc	20	-
3.	- Trần Ngọc-Đại	20	-
4.	- Nguyễn văn-Bá	15	-
5.	- Vũ công-Cường	15	-
6.	- Trần-đức-Thành	15	-
7.	- Bùi-năng-Phán	55	-
8.	- Lưu-đức-Quỳnh	10	-
9.	- Lâm-chấn-Trung	30	-
10.	Chị Phan-Như-Ngân	100	-
11.	- Nguyễn-T. X.Lan	50.	-
12.	- Phan-thị-Huệ	100	-
13.	- Lê Thị-Trúc	100	-
14.	- Nguyễn-hữu-Lăng	40	-
15.	Trưởng Nguyễn-đức-Linh	10	-
16.	- Ngô-Kim-Lân	20	Gia-kim
17.	- Akéla Bến-Tre	50	-
18.	- Dương-ng. Hương	20	-
19.	- Vũ-Minh-Ngọc	20	-
20.	- Dương-văn-Hoá	40	-
21.	- Tôn-Thất-Hy	20	-
22.	- Tôn Thị-Hai	20	-

(Thủ-quỹ khoá sổ ngày 20-8-1995)

*Liên-Lạc xin tri-ân các Trưởng đã
nghỉ đến sự sống còn của Bản Tin
nên đã cùng nhau tiếp sức cho L.L.
được phong-phủ và tồn-tại cho đến
ngày hôm nay.
Càng đông chúng ta càng vui nhiều...*

Nhắn tin giờ chót :

1. Trưởng Sóc Già (Paris). Bài " Tuyên Hứa và Lời Thề" Trưởng gửi cho, rất nhiều ý-nghĩa, đã nhờ Tr. Cáo Đ.M. ở Ottawa đánh máy xong đã cho vào trang nhất của L.L. số này, nhưng vừa đọc báo TRƯỞNG cũng đã đăng rồi nên anh em trong Ban Phụ-trách đồng ý xin được rút lui, vì một số đồng Trưởng đã có báo Trưởng rồi, nên xin phép khỏi đăng lại. Rất mong nhận được những bài khác của Trưởng Sóc Già kính mến viết riêng cho Liên-Lạc.

2. Tr. Cáo Lãng-tử (Hoà-Lan). Đã nhận đủ các thứ mà "đăng ấy" đã gửi cho Ngựa, như huy-hiệu, khẩu-hiệu, tem... của Trại Hợp Bạn H.Đ. Thế-giới thứ 18 ở Hoà-Lan. Đặc-biệt nhất là dấu-ấn của H.Đ. các Quốc-gia tham-dự, trong đó có

Việt-Nam mình, với chữ ký của các "Trưởng Gạo cội" như : Trần-văn-Lược, Nghiêm-văn-Thạch, Vĩnh-Đào, Nguyễn-Xuyên, Vũ công-Cường, Bùi-năng-Phán, Trần-đức-Thành..... cũng như ai vậy, chứ bộ ! Rất tiếc L.L. không đủ khả-năng in lại đủ mẫu sắc các con dấu của những đơn-vị H.Đ. quốc-tế đã đóng trên bản tin (không in được ở L.L. số này), đành ráng chịu vậy. Sức chỉ có rứa mà thôi, L.L. quả yếu thật ! Thay mặt độc-giả, cảm ơn Cáo Lãng-tử'.

3. Tr. Dương-kim-Sơn (Toronto). Xin mừng vị Tân ... Tư-lệnh Chi-nhánh Canada. Đã nhận được thư gửi các Trưởng sau Trại Hợp-Lực VI, rất khéo và chững-chạc xứng danh là vị Đại-diện một Chi-nhánh lớn nhất Thế-giới (riêng chỉ về đất đai rộng lớn mà thôi, nhờ sau vụ Liên-xô rã đám). Thư đề ngày 26-7-95 của Tr. Vĩnh-Đào (về quốc-kỳ), Ngựa này cũng đã nhận được tháng trước, do Tr. V.Đ gửi. Trong thư tay Chị có ghi thêm : "Nhờ Anh họp các Trưởng cao-niên lấy ý-kiến và gửi biên-bản cho anh Đào". Cái đó hơi gay đấy, vì H.Đ. thường chỉ lấy notes riêng, còn vị thu-ký buổi họp chỉ ghi chép qualoairement, chứ đã cao-niên rồi thì làm biên-bản nữa mà làm chi. Chị ở Toronto, thử nhờ các Trưởng cao-niên Toronto "địa-linh anh-kiệt" làm thử. À mà xem ở miền Đất Thiêng ấy đã có tổ-chức H.Đ. Trưởng-niên chưa cái đã. Nay có Chị, chắc mọi sự sẽ ... cát tường. Mong thay ! Nhóm Liên-lạc đã và đang chuẩn-bị hành-trang đi phó hội ở ... Ối-Đại-Lúc" và xin hẹn gặp lại Chị tại đó.

4. Liên-đoàn Chi-Lãng 279 (Santa Ana). Sắp-Sẵn số 11 tháng 7-95 vũng-vàng lắm. Nhiều mục lạ, thích-thú nhất là bài "Com-piu-tơ... ôi tổn quá"

làm Ngựa này nhớ tới Cụ Thiên-Nga (Montréal) của L.L. nhà tui, đã bát tuần mà còn ham lắm, đã tổn bộn xu với com-piu-tơ, đúng như Tô Đầu mô tả, bao nhiêu tiền già của Ông Thủ-Tướng Canada thân tặng đều chun vô đó hết, tội-nghiệp Cụ Thiên-Nga quá, đến giờ này vẫn còn hăng say ghê lắm. Kể từ L.L. số này trở đi, S.S. sẽ nhận được đều theo địa-chỉ của vị Chủ-nhiệm, gọi là chút duyên trao đổi văn-hoá để cho Đời thêm vui c ó được không, hỡi các Bạn .

GÓP VUI

Nhận được hồng-thiệp của Anh Chị Nguyễn-Xuân-Linh sẽ làm lễ Vu-quy cho thui nữ là Nguyễn Thị Mỹ-Hà đẹp duyên cùng Vũ-Quốc-Chinh thui nam của ông bà Vũ-Ngọc-Báu.

Hôn lễ cử hành vào ngày 19-8-1995 tại Thành-đường Vinh Sơn Liêm, Calgary.

Nhân dịp vui này, xin thành thật mừng hai họ và chúc Cô dâu Chui rể trăm năm Hạnh-Phúc.

Liên-Lạc

và Gia-đình Nguyễn-Trung-Thoại

